

Gratulujemy narodowi ukraińskiemu tego wyboru Вітаємо вибір українського народу

21 marca doszło do bezprecedensowego wydarzenia w historii naszego wschodniego sąsiada – premier rządu Ukrainy Arsenij Jaceniuk podpisał w imieniu Ukrainy część polityczną Umowy Stowarzyszeniowej między Unią Europejską a Ukrainą. Tym samym Ukraińcy wyrazili gotowość do przyjęcia europejskiego modelu rządzenia państwem, budowania władzy na zasadach demokratycznych i rządach prawa.

Ten krok był tak samo ważny dla Ukrainy, jak i dla całej Unii Europejskiej i państw wchodzących w jej skład, podkreśla bowiem jedność Unii Europejskiej w odniesieniu do Ukrainy i brak różnic w krajowych politykach poszczególnych państw w stosunku do «ukraińskiej sprawy». Akt ten ma również symboliczne znaczenie dla rzesz Ukraińców, zwłaszcza teraz, zwłaszcza wobec wydarzeń na Krymie. A jeszcze kilka tygodni temu niewielu decydowało się na to, by głośno o takiej możliwości mówić.

Jednakże daje się wyczuć, że opinia publiczna jest podzielona co do znaczenia tego wydarzenia dla samej Ukrainy i dla Unii Europejskiej. Część analityków poddaje w wątpliwość skuteczność tego aktu, wychodząc z założenia, że umowa stowarzyszeniowa jest aktem jednolitym i nie może być dzielona na części. Dla części komentatorów podpisana umowa nie ma większego politycznego ani gospodarczego znaczenia, bowiem gros kluczowych rozważań ekonomicznych znajduje się w niepodpisanej jeszcze części porozumienia. W ocenie pozostałych podpisane porozumienie jest krokiem we właściwym kierunku, polityczną deklaracją i zobowiązaniem władz wobec społeczeństwa, jakie od listopada 2013 r. demonstrowało swoje stanowisko na ulicach oraz placach miast i miasteczek. Umowa jest swoistym kompasem wyznaczającym kierunek działania władz w Kijowie na drodze modernizacji państwa, jego systemu gospodarczego, finansowego, socjalnego, w wielu obszarach aktywności społecznej.

Jak podkreślił przewodniczący Rady Europejskiej Herman Van Rompuy w swoim wystąpieniu z okazji podpisania umowy, podpisanie porozumienia jest «zdecydowanym krokiem wsparcia dla odważnej postawy ukraińskiego społeczeństwa». Jak zaznaczył, na chwilę obecną jest to jedynie otwarcie możliwości bliższej współpracy z Ukrainą w nieodległej przyszłości.

Zanim dojdzie do podpisania postanowień w sferze handlu i gospodarki Unia Europejska gotowa jest wesprzeć proces przywracania stabilności ekonomicznej w kraju oraz znieść jednostronnie cła dla towarów eksportowanych z Ukrainy na rynek europejski. Wszystkie te działania mają pomóc w odbudowie gospodarki Ukrainy oraz reformowaniu państwa, co przy obecnych napięciach wewnętrznych w kraju nie będzie zadaniem łatwym.

Podpisanie przez Ukrainę umowy z Unią Europejską było jednym z najbardziej oczekiwanych wydarzeń, mogących istotnie wpłynąć na geopolityczną pozycję Ukrainy. Jako Polacy czujemy również osobiste zadowolenie, gdyż Polacy i nasi Rodacy byli lojalnymi i wytrwałymi partnerami Ukrainy w tym procesie. Gratulujemy narodowi ukraińskiemu tego wyboru.

Konsul Generalny RP w Łucku
Beata BRZYWCZY

21 березня відбулася безпрецедентна подія в історії нашого східного сусіда – Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк підписав від імені України політичну частину Угоди про асоціацію з ЄС. Таким чином, українці висловили готовність до прийняття європейської моделі управління державою, побудови влади на принципах демократії та верховенства права.

Цей крок став важливим як для України, так і для всього Євросоюзу та держав, які входять до його складу, оскільки він підкреслює єдність ЄС щодо України і відсутність різниць у політиці окремих країн в «ukraińskiej справі». Цей акт має також символічне значення для багатьох українців, особливо тепер, особливо у світлі подій у Криму. А ще кілька тижнів тому мало хто мав відвагу голосно говорити про таку можливість.

Однак не можна не помітити, що громадська думка стосовно значення цієї події для самої України і для ЄС залишається неоднозначною. Частина аналітиків сумнівається в її результативності, виходячи з того, що Угода про асоціацію – це неподільний акт, якого не можна роз'єднувати на частини. Для деяких коментаторів підписана угода не має особливого політичного й економічного значення, бо основний вантаж розв'язання ключових проблем припадає якраз на невідписану ще частину угоди. Інші розцінюють підписання як крок у правильному напрямку, політичну декларацію і зобов'язання влади перед громадянськістю, яка з листопада 2013 р. демонструвала свою позицію на вулицях та майданах міст і містечок. Угода стала своєрідним компасом, який визначає напрямок діяльності українських органів влади на шляху до модернізації держави, її економічної, фінансової та суспільної систем, у багатьох площинах громадської активності.

Як відзначив голова Європейської Ради Герман ван Ромпей у своєму виступі з нагоди підписання угоди, це «рішучий крок підтримки відважної позиції українського суспільства». За його словами, на сьогоднішній день це всього лиш відкриття можливостей тісної співпраці з Україною в найближчому майбутньому.

До того, як будуть підписані частини угоди, що стосуються сфери торгівлі та економіки, Євросоюз готовий підтримати процес економічної стабілізації в державі і відмінити в односторонньому порядку мито на експорт товарів, що надходять з України на європейський ринок. Усі ці дії мають допомогти відбудувати економіку України і провести державні реформи, що при нинішньому внутрішньому напруженні в країні не є найлегшим завданням.

Підписання Україною угоди з ЄС було однією з найбільш очікуваних подій, яка може істотно вплинути на геополітичну позицію України. Ми, поляки, висловлюємо з цього приводу особливу радість, оскільки Польща і наші Земляки були лояльними і витривалими партнерами України в цьому процесі. Вітаємо український народ із цим вибором.

Генеральний консул РП у Луцьку
Беата БЖИВЧИ

Війни Росії з Польщею
та Литвою
Wojny Rosji z Polską i Litwą

сторінка 2

Українське мистецтво
об'єднує

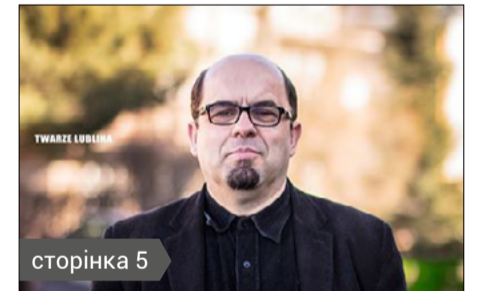
Ukraińska sztuka łączy

сторінка 4

Люблін став центром
допомоги

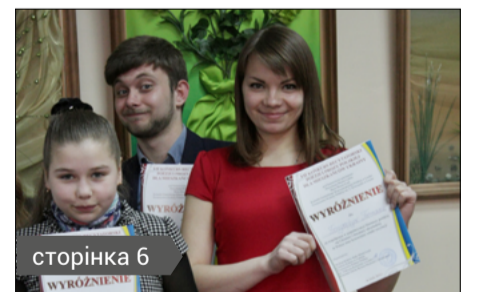
Lublin stał się centrum
pomocy

сторінка 5

Генеральна репетиція

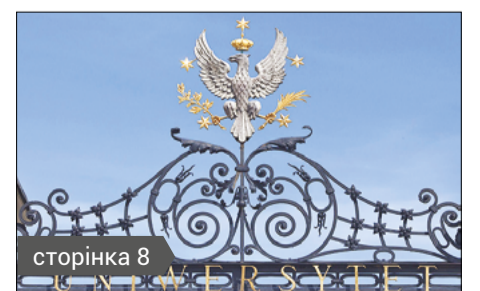
Próba generalna

сторінка 6

XXIV Східна літня школа

XXIV Wschodnia Szkoła
Letnia

сторінка 8

Wojna z Rosją. Ale to już było...

Війна з Росією. Це вже було...

Z momentem upadku władzy tatarskiej nad Księstwem Moskiewskim w 1480 roku rozpoczął się okres wojen Rosji z państwami europejskimi – Polską i Litwą, w której skład wchodziła znaczna część Rusi – Ukrainy.

Gdy władca Moskwy Iwan III w 1480 roku przyjął tytuł zarówno wielkiego księcia jak i «z Bożej łaski władcy całej Rusi», konflikt był nieunikniony. Do chwili zawarcia Unii Lubelskiej oficjalnie były to wojny litewsko-rosyjskie, ale od 1569 roku, gdy Polska uzyskała bezpośrednią granicę z Rosją, zadanie powstrzymania rosyjskiego naporu spoczywało głównie na Polsce.

I wojna

Początkiem tych wojen można uznać wojnę litewsko-moskiewską, stoczoną w latach 1492-1494 pomiędzy Wielkim Księstwem Litewskim i Wielkim Księstwem Moskiewskim. Wielki książę moskiewski Iwan III Srogi dążył do oderwania od Litwy Księstw Wierchowskich, położonych w dorzeczu górnej Oki. Kontrola litewska nad tym terytorium została osłabiona i miejscowi książęta rozpoczęli w 1487 stopniowe przechodzenie na stronę Moskwy. Wykorzystując śmierć króla Kazimierza IV Jagiellończyka w czerwcu 1492, na ziemiach litewskich uderzyła armia moskiewska. Wobec braku wsparcia ze strony swojego brata Jana Olbrachtta, wielki książę litewski Aleksander Jagiellończyk zmuszony był podpisać w Moskwie w 1494 roku pokój wieczysty z państwem moskiewskim.

II wojna

Pokój wieczysty nie potrwał zbyt długo, ponieważ ekspansywna polityka Iwana III spowodowała wybuch nowej wojny. W 1500 roku wojska moskiewskie uderzyły na Litwę, wykorzystując osłabienie państwa polsko-litewskiego. Równoległe z działaniami zbrojnymi toczyły się cały czas i rokowania pokojowe. Rosjanie nie chcieli przystać na postanowienia pokoju wieczystego z 1494. W 1503 roku został podpisany rozejm na 6 lat.

III wojna litewsko-moskiewska – miała miejsce w latach 1507-1508 pomiędzy Wielkim Księstwem Litewskim, wspieranym przez Polskę, a Wielkim Księstwem Moskiewskim. W 1507 roku sejm litewski podjął uchwałę o gotowości do wypowiedzenia wojny, ponieważ Rosjanie odrzucili ultimatum litewskie, wzywającą Moskwę do zwrotu wszystkich ziem litewskich zdobytych po 1494. W 1508 roku zawarto w Moskwie pokój wieczysty.

IV litewsko-moskiewska wojna

stoczona pomiędzy Polską, wspieraną przez Wielkie Księstwo Litewskie, a Wielkim Księstwem Moskiewskim w latach 1512-1522. W listopadzie 1512 wojska moskiewskie uderzyły na Wielkie Księstwo Litewskie. Rosjanie podeszli pod Smoleńsk, Połock, Witebsk, Borysław, Orszę, Brasław, Mińsk i Druck. W lutym 1514 w Moskwie zawarto oficjalnie sojusz pomiędzy cesarzem Maksymilianem I Habsburgiem, a wielkim księciem Wasylem III. Maksymilian zobowiązał się do pomocy Moskwie w zdobyciu Kijowa, Smoleńska i Połocka. Rosjanie przeprowadzili w tym samym roku operację dywersyjną, pustosząc ziemię witebską, połocką i miścisławską. W nocy z 30 na 31 maja 1515, spłonęła część Starej Warszawy. 14 września 1522 w Moskwie strony konfliktu podpisały pięcioletni rozejm. Dla Litwy oznaczało to utratę Smoleńska i ziem smoleńskiej, zamieszkanych przez 100 tys. ludności.

V wojna litewsko-moskiewska miała miejsce w latach 1534-1537, pomiędzy Polską, wspieraną przez Wielkie Księstwo Litewskie, a Wielkim Księstwem Moskiewskim. 25 grudnia 1532 minął termin sześcioletniego zawieszenia broni pomiędzy Moskwą a Polską i Litwą. Przedłużono je do 25 grudnia 1533. Wielki książę Wasyl III rozpoczął przygotowania do nowej wojny, mającej na celu zdobycie Kijowa. Wkrótce jednak zmarł i rządy w Moskwie objęła jego żona Helena Glińska, sprawująca regencję w imieniu małoletniego Iwana IV. Król Polski Zygmunt I Stary, zdecydował się na wojnę z Moskwą w celu odzyskania Smoleńska i Siewierszczyzny. W lutym 1534 uzyskał zgodę sejmku litewskiego na

przeprowadzenie działań wojennych przeciwko Moskwie. 18 lutego 1537 roku podpisano pokój na 5 lat. Pokój ten przedłużono w 1542 na 7 lat, także ponowiono go w 1549.

VI wojna litewsko-rosyjska (1558–1570) była częścią większych zmagania Polski, Litwy, Szwecji, Danii i Rosji o władztwo Morza Bałtyckiego, znanych jako I wojna północna. Główną przyczyną wybuchu tej wojny było parcie Rosji w kierunku Morza Bałtyckiego w celu opanowania niezamaryżowanych zimą portów na terytorium Inflant. W 1558 roku Rosjanie zajęli Dorpat, Narwę i kilka zamków inflanckich. Negocjacje pokojowe rozpoczęto już w 1568. Ich wynikiem było podpisanie 22 czerwca 1570 w Moskwie trzyletniego rozejmu. Pograniczne ziemie litewsko-rosyjskie zostały do tego stopnia spustoszone i ogołcone z pożywienia, że już w 1571 wybuchła tam wielka epidemia morowego powietrza połączona z przypadkami kanibalizmu.

W wyniku zagrożenia ze strony Rosji podstaw egzystencji Wielkiego Księstwa Litewskiego, nastąpiło ściślejsze jego zespolenie z Polską. W 1569 podpisano unię lubelską.

I wojna polsko-rosyjska – konflikt zbrojny pomiędzy Rzeczpospolitą a Carstwem Rosyjskim w latach 1577–1582 o Inflanty i ziemię połocką. Wykorzystując zaangażowanie Rzeczypospolitej w wojnie z Gdańskiem, w lipcu 1577 główna armia moskiewska dowodzona osobiście przez Iwana IV wtargnęła do Inflant wspierana przez Tatarów moskiewskich. Kuria Rzymska udzieliła poparcia Rosji, którą pragnęła pozyskać jako sprzymierzeńca w walce z Turcją i reformacją w Europie. Ostatecznie w 1582 roku w Jamie Zapolskim podpisano dziesięcioletni rozejm. Rzeczpospolita Obojga Narodów odzyskała Inflanty, Wieliz i Połock, zwróciła natomiast zajęte w czasie wojny Wielkie Łuki.

II wojna polsko-rosyjska (wojna moskiewska) – konflikt zbrojny pomiędzy Rzeczpospolitą a Carstwem Rosyjskim w latach 1609–1618. Car Wasyl IV Szujski, pamiętający niedawne dymitriady i obawiający się kolejnej polskiej interwencji w sprawę Rosji, zawarł w 1609 w Wyszborgu wymierzony w Rzeczpospolitą sojusz ze Szwecją. W 1609 rozbił wojska Aleksandra Zborowskiego pod Twerem. W odpowiedzi na to Zygmunt III Waza ruszył na Smoleńsk, którego oblężenie rozpoczęło się we wrześniu 1609. Rozpoczęła się tym samym regularna wojna polsko-rosyjska. Sytuacja została unormowana na najbliższe 14 lat na mocy rozejmu w Dywulinie z 1618 r., w myśl postanowień którego I Rzeczpospolita uzyskała Ziemię Czernihowską, Ziemię Siewierską i Ziemię Smoleńską.

III wojna polsko-rosyjska 1632-1634 wybuchła wkrótce po śmierci Zygmunta III Wazy. Tuż po zakończeniu wojny polsko-rosyjskiej z lat 1609-1618 w Rosji powstała partia wojenna, której zamiarem było przygotowanie odwetu za doznane od Rzeczypospolitej krzywdy i upokorzenia. Korzystając z bezkrólewia po śmierci króla Polski Zygmunta III Wazy, wojska rosyjskie 30 września 1632 roku przekroczyły granicę Rzeczypospolitej, zrywając tym samym zawarty 14 lat wcześniej rozejm. Armia rosyjska wkroczyła na ziemie Rzeczypospolitej i okrażyła Smoleńsk. Po 2 latach blokady miasta, oblegająca Smoleńsk armię rosyjską otoczyły siły polsko-litewsko-kozackie, zmuszając Rosjan do kapitulacji. Armie Rzeczypospolitej wkroczyły na ziemie rosyjskie, a niebawem wojna zakończyła się podpisaniem pokoju w Polanowie.

IV wojna polsko-rosyjska wybuchła w 1654 roku w konsekwencji powstania Chmielnickiego i zawarcia ugody perejaśławskiej. Gdy do Moskwy dotarła wiadomość o śmierci władcy Rzeczypospolitej Władysława IV i o klęsce armii koronnej pod Korsunem, wojska cara Aleksego, które według wcześniejszych

U 1480 році, коли Московське князівство звільнилося від татарської влади, розпочався період воєн із європейськими державами – Польщею та Литвою, у склад котрої входила значна частина Русі – України.

Відколи володар Moskvi Іван ІІІ у 1480 році отримав титул не тільки Великого князя, але й «з Божої волі володаря всієї Русі», конфлікту було не unikнути. До моменту підписання Люблінської унії ці війни були офіційно литовсько-російськими, але з 1569 року, коли в Польщі з'явилися безпосередні кордони з Росією, завдання стримувати безпосередній російський наступ було покладене в основному на Польщу.

I війна

Початком цих воєн можна назвати литовсько-московську війну, яка тривала в 1492-1494 роках між Великим князівством Литовським і Великим князівством Московським. Великий князь московський Іван ІІІ Васильович намагався відокремити від Литви Верховські князівства, що знаходились у верхів'ях Оки. Литовський контроль над цими територіями послабився і місцеві князівки почали в 1487 році поступово перебїгати на сторону Moskvi. Користуючись смертю короля Казимира ІV Ягеллончика (червень 1492 р.), на литовські землі увійшло московське військо. Великий князь литовський Олександр Ягеллончик, через відсутність підтримки від брата Яна Ольбрахта, був змушений підписати в Москві у 1494 році Вічний мир з московською державою.

II війна

Вічний мир не довго тривав, оскільки експансивна політика Івана ІІІ призвела до початку нової війни. У 1500 році московське військо, користуючись слабкістю польсько-литовської держави, напало на Литву. Одночасно з військовими діями відбувалися і мирні переговори. Росіяни не хотіли погоджуватись із положеннями Вічного миру, підписаного у 1494 році. У 1503 році було підписано перемир'я на наступні шість років.

III литовсько-московська війна

відтривала в 1507-1508 роках між Великим князівством Литовським, союзником якого була Польща, та Великим князівством Московським. У 1507 році литовський сейм прийняв ухвалу про готовність оголосити війну, тому що росіяни відкинули литовський ультиматум про повернення литовських земель, захоплених після 1494 року. У 1508 році в Москві заклали Вічний мир.

IV литовсько-московська війна

Польщею, союзником якої було Велике князівство Литовське, та Великим князівством Московським тривала в 1512-1522 роках. У листопаді 1512 року московське військо напало на Велике князівство Литовське. Росіяни підійшли до Смоленська, Полоцька, Вітебська, Борислава, Орші, Браслава, Мінська і Друцька. У лютому 1514 року в Москві офіційно заклали договір між царем Максиміліаном I Габсбургом і великим князем Василем III. Максиміліан зобов'язався допомогти Москві здобути Київ, Смоленськ і Полоцьк. Тоді ж росіяни провели диверсійні операції, спустошуючи Вітебську, полоцьку і мстиславську землі. У ніч з 30 на 31 травня згоріла частина Старої Варшави. 14 вересня 1522 року в Москві ворогуючі сторони підписали п'ятирічне перемир'я. Для Литви це означало втрату Смоленська і земель зі стотисячним населенням.

V війна литовсько-московська відбулась у 1534-1537 роках між Польщею, союзником якої була Литва, та Великим князівством Московським. 25 грудня 1532 року закінчився термін шестирічного перемир'я між Москвою, з однієї сторони, та Польщею і Литвою, з другої. Перемир'я продовжили до 25 грудня 1533 року. Великий князь Василь ІІІ розпочав приготування до нової війни – за Київ, але згодом помер. Влада перейшла його дружині Олені Глинській, яка правила від імені неповнолітнього Івана ІV. Польський король Сигі-

мунд I Старий вирішив піти війною на Москву, щоб відібрати захоплені Смоленськ та Сіверщину. У лютому 1534 року литовський сейм дозволив військовій дії проти Moskvi. 18 лютого 1537 року було підписано п'ятирічний мир. У 1542 році його продовжили на сім років. Ще раз продовжили в 1549 році.

VI війна литовсько-російська

(1558-1570) була частиною військових змагань Польщі, Литви, Швеції, Данії та Росії за володіння Балтійським морем з незамерзаючими зимою портами на території Інфлянтів. У 1558 році росіяни захопили Dorpat, Narvu і декілька інфляндських замків. Перемовини про мир розпочались у 1568 році. У результаті 22 червня 1570 року в Москві був підписаний трирічний договір про перемир'я. Литовсько-російське приграниччя було настільки спустошене, що вже в 1571 році там почалась епідемія мору, були випадки канібалізму.

З огляду на постійну російську загрозу для основ державності Великокого князівства Литовського, відбулося безпосереднє об'єднання князівства з Польщею. У 1569 році була підписана Люблінська унія.

I польсько-російська війна

– збройний конфлікт за Інфлянти і полоцькі землі між Річчю Посполитою і Московським царством в 1577-1582 роках. Використовуючи участь Речі Посполитої у війні з Гданськом, у липні 1577 року головна армія московитів під особистим керівництвом Івана ІV в союзі з московськими татарами захопила Інфлянти. Римська курия підтримала Росію, сподіваючись на її союзню підтримку в боротьбі з Туреччиною і реформацією в Європі. У 1582 році в Ямі Запольському було підписано десятирічне перемир'я. Річ Посполита двох народів повернула собі Інфлянти, Вележ і Полоцьк а також Великі Луки, захоплені під час війни.

II польсько-російська війна

(московська) – військовий конфлікт між Річчю Посполитою і Московським царством у 1609-1618 роках. Цар Василь ІV Шуйський, котрий пам'ятав ще недавні історії із Лжедмитріями, остерігаючись чергової польської інтервенції у справу Росії, закликав у виборчі союз з Швецією проти Речі Посполитої. У 1609 році він розбив військо Олександра Зборовського під Твер'ю. У відповідь Сигізмунд ІІІ Ваза пішов на Смоленськ, облога котрого розпочалась у вересні 1609 року. Так розпочалась регулярна польсько-російська війна. Ситуацію на найближчі 14 років було залагоджено мирним договором 1618 року, котрий підписали в Деуліні. Згідно з ним до I Речі Посполитої відійшла Чернігівщина, Сіверщина та Смоленщина.

III польсько-російська війна

1632-1634 року почалась невдовзі після смерті Сигізмунда ІІІ Вази. Відразу після закінчення польсько-російської війни 1609-1618 рр. у Росії з'явилася політична військова партія, метою якої був реванш за кривди і приниження від Речі Посполитої. Користуючись тим, що в Польщі після смерті Сигізмунда ІІІ Вази не було короля, російські війська 30 вересня 1632 року перейшли кордони Речі Посполитої, розірвавши таким чином підписаний 14 років тому договір. Російська армія увійшла на землі Речі Посполитої і оточила Смоленськ. Після дворічної облоги міста, російську армію оточили польсько-литовсько-козацькі війська і змусили капітулювати. Військо Речі Посполитої увійшло на російські землі і війна закінчилась підписанням мирного договору в Полянові.

IV польсько-російська війна

розпочалась в 1654 році внаслідок повстання Хмельницького і підписання Переяславського договору. Коли Москва дізналася про смерть короля Речі Посполитої Владислава ІV і про поразку королівського війська під Корсунем,

ustalenі мають спільно з армією Речепосполитої заatakować Chanat Krymski, wstrzymały swój pochód i zawróciły. 10 stycznia 1654 car Rosji, Aleksy Romanow wypowiedział wojnę Rzeczepospolitej. 18 stycznia Ukraina poddała się Rosji. W odpowiedzi na ten akt wiosną 1654 roku armia koronna wkroczyła na Ukrainę z karną ekspedycją, która miała zasiać postrach i skłonić Kozaków do powrotu pod władzę Jana Kazimierza, a w rzeczywistości wzmocniła więzi kozacko-rosyjskie i przekonała do sojuszu z Rosją nawet tych, którzy uprzednio byli temu przeciwni. Wojna trwała z przerwami do 1667, kiedy działania wojenne zostały zakończone rozejmem andruszowskim.

30 stycznia 1667 zawarty został traktat rozejmowy w Andruszowie, który na ponad sto lat podzielił Ukrainę na dwie części – rosyjską i polską. Skutki tych decyzji dają o sobie znać aż do dziś.

V wojna o sukcesję polską zwana także wojną sukcesyjną polską – wojna toczona w Europie w latach 1733-1735 między koalicjami Francji, Hiszpanii i Bawarii a Austrii, Rosji, Prus i Danii. Przyczyną wojny była rywalizacja o koronę polską Stanisława Leszczyńskiego z Augustem III Sasem, a także dążenie Francji do zdobycia nowych terytoriów w Rzeszy (Lotaryngia) oraz we Włoszech.

VI wojna polsko-rosyjska (barska) Konfederacja barska (1768-1772) – zbrojny związek szlachty polskiej utworzony w Barze na Podolu, w obronie wiary katolickiej i niepodległości Rzeczepospolitej, skierowany przeciwko kuratelii Imperium Rosyjskiego, królowi Stanisławowi Augustowi Poniatowskiemu i popierającym go wojskom rosyjskim.

VII wojna polsko-rosyjska (targowicka) 1792 roku zwana także Wojną w obronie Konstytucji 3 maja. 18 maja Katarzyna II wydała manifest, w którym oskarżała Rzeczepospolitą m.in. o utrudnianie wojskom rosyjskim pobytu na Ukrainie w czasie wojny z Turcją, prześladowanie Rosjan, prześladowanie prawosławnych, pogwałcenie eksterytorialności rosyjskiej kaplicy w Warszawie, porozumiewanie się Rzeczepospolitej z Turcją, co ujawnił wysoko umiejscowiony we władzach polski agent rosyjski, obrażenie majestatu Katarzyny II przez Sejm Czteroletni.

Zaraz po tej deklaracji armie rosyjskie uderzyły na Polskę. 24 lipca król Stanisław August Poniatowski złożył swój akces do konfederacji targowickiej i przedwcześnie nakazał armii złożyć broń. Na klęsce wojsk polsko-litewskich zaważyła w znacznym stopniu zdrada sojusznika pruskiego, który wbrew wcześniejszym

zapewnieniom nie wsparł działań polskich.

VIII wojna polsko-rosyjska (kościuszkowska) – polskie powstanie narodowe przeciw Rosji i Prusom w 1794. Insurekcja rozpoczęła się 24 marca 1794. Zakończyła się 16 listopada 1794, gdy ostatnie oddziały powstańcze skapitulowały przed Rosjanami. Jednak walki wciąż trwały do połowy grudnia w Wielkopolsce i na Kujawach.

IX wojna polsko-rosyjska (listopadowa) – polskie powstanie narodowe przeciw Rosji, które wybuchło w 1830 roku, a zakończyło się w 1831 roku. Zasięgiem swoim objęło Królestwo Polskie i część ziem zabranych (Litwę, Żmudź i Wołyń). 5 lutego 1831 roku armia rosyjska wkroczyła w granice Królestwa. Do upadku powstania i przegranej wojny w dużym stopniu przyczynili się niewierzący w możliwość zwycięstwa i w gruncie rzeczy lojalistycznie nastawieni wobec cara arystokratyczni przywódcy polityczni oraz nieudolni dowódcy. Nie można też zapominać o przewadze militarnej Rosji, nie dającej żadnych nadziei na prowadzenie wojny w dłuższym okresie.

X wojna polsko-rosyjska (styczniowa) 1863-1864. Powstanie styczniowe – polskie powstanie narodowe przeciwko Imperium Rosyjskiemu, spowodowane narastającym rosyjskim terrorem. Wybuchło 22 stycznia 1863 w Królestwie Polskim i 1 lutego 1863 na Litwie, trwało do jesieni 1864. Powstanie objęło całe Królestwo Polskie, znaczną część Litwy oraz Wołyń. Było największym polskim powstaniem narodowym, spotkało się z poparciem międzynarodowej opinii publicznej.

XI wojna polsko-rosyjska (bolszewicka). Wojna polsko-rosyjska 1919-1921 - wojna pomiędzy odrodzoną Rzeczepospolitą a Rosją Radziecką, dążącą do podboju państw europejskich i przekształcenia ich w republikę radzieckie zgodnie z doktryną i deklarowanymi celami politycznymi rosyjskiej partii bolszewików. 18 marca 1921 w Rydze podpisany został traktat pokojowy, który wytyczył granicę polsko-sowiecką.

XII wojna polsko-radziecka (wrzesniowa) – zbrojna napaść dokonana 17 września 1939 przez ZSRR. Na mocy tajnego protokołu do paktu Ribbentrop-Mołotow z dnia 23 sierpnia 1939 roku, ZSRR zobowiązał się do zbrojnego wystąpienia przeciw Polsce. 18 grudnia 1939 rząd RP na uchodźstwie uznał, że zaistniał de facto stan wojny pomiędzy Rzeczepospolitą Polską a Związkiem Radzieckim.

Opł. Walenty WAKOLUK

війська царя Олексія не пішли в запланований разом з Річчю Посполитою похід на Кримське ханство. 10 січня 1654 року цар Росії Олексей Романов оголосив війну Речі Посполитій. 18 січня Україна перейшла до Росії. У відповідь весною 1654 року королівське військо розпочало в Україні каральну експедицію, яка мала залякати і змусити козаків повернутись під владу Яна Казимира. У дійсності це призвело до зміцнення козацько-російських взаємин і навіть переконало до союзу з Росією його противників. Війна продовжувалася з перервами до 1667 року. Військові дії закінчились підписанням Андрусівського договору, який на понад сто років поділив Україну на дві частини – російську та польську. Наслідки цих рішень нагадують про себе і сьогодні.

V війна за польський спадок – війна в Європі 1733-1735 років між коаліціями Франції, Іспанії і Баварії та Австрії, Росії, Пруссії і Данії. Причиною війни був спір за польську корону між Станіславом Лещинським та Августом III Саксонським, а також прагнення Франції здобути нові німецькі (Лотарингія) та італійські території.

VI польсько-російська війна (барська). Конфедерація барська (1768-1772) – збройний союз польської шляхти утворений у м. Бар на Поділлі для захисту католицької віри і незалежності Речі Посполитої, спрямований проти ставлеників Російської імперії, короля Станіслава Августа Понятовського і російського війська.

VII польсько-російська війна (тарговицька) 1792 року, яку ще називають війною на захист Конституції 3 травня. 18 травня цариця Катерина II видала маніфест, який звинувачував Річ Посполиту в перешкоджанні російським військам в Україні під час війни з Туреччиною, переслідуванні російського населення, переслідуванні православних, порушенні екстериторіальності російської каплиці у Варшаві. Росія звинуватила Польщу також у перемовинах з Туреччиною (на підставі інформації від польського високопосадовця, котрий був російським агентом) та образі польським Сеймом маєстату Катерини II. Відразу після проголошення маніфесту російське військо напали на Польщу. 24 липня король Станіслав Август Понятовський наказав припинити опір і скласти зброю. У поразці польсько-литовського війська значну роль відіграла зрада пруських союзників, які не виконали обіцянки допомоги.

VIII польсько-російська війна (коштошківська) – польське національне повстання проти Росії та Пруссії в 1794 році. Воно розпочалося 24 березня, а закінчилося 16 листопада 1794 року, коли загони повстанців капітулювали перед росіянами. Але боротьба тривала ще до половини грудня у Великопольщі та Куявії.

IX польсько-російська війна (листопадава) – польське національне повстання проти Росії, котре тривало в 1830-1831 рр. Воно охопило Королівство Польське і частину загарбаних Росією територій (Литву, Жмудь і Волинь). 5 лютого 1831 року російська армія увійшла на територію Королівства. Причинами поразки повстання були відсутність віри в перемогу, лояльні настрої до царя правлячої аристократії та невмілі дії провідників повстання. Не можна також забувати про військову перевагу Росії, яка не залишала ніякої надії на продовження ефективної війни.

X польсько-російська війна (січнева) 1863 – 1864 рр. Січневе повстання – польське національне повстання проти Російської імперії, котре було обумовлене посиленням російського терору. Розпочалося 22 січня 1863 року і Королівстві Польському і 1 лютого 1863 року в Литві, тривало до осені 1864 року. Повстання охопило ціле Королівство Польське, значну частину Литви і Волинь. Це було найбільше польське національне повстання, до того ж підтримане міжнародною спільнотою.

XI польсько-російська війна (більшовицька). Польсько-російська війна 1919 – 1921 років – це війна між відродженою Річчю Посполитою та Радянською Росією, котра, згідно з проголошеними цілями російської більшовицької партії, прагнула завоювати та перетворити європейські держави на радянські республіки. 18 травня 1921 року в Ризі був підписаний мирний договір, який окреслював польсько-радянські кордони.

XII війна польсько-радянська (вереснева) – збройна інтервенція СРСР 17 вересня 1939 року. Згідно з таємним протоколом до пaktu Молотова-Ріббентропа від 23 серпня 1939 року, СРСР узяв на себе зобов'язання військового вторгнення в Польщу. 18 грудня 1939 року польський уряд в екзилі визнав de facto стан війни між Польщею та Радянським Союзом.

Opł. Валентин ВАКОЛЮК

Łuck potrzebuje patroli

Wołyńska Samoobrona Majdanu zaprasza mieszkańców Łucka, aby ci przyłączyli się do patrolowania miasta.

Przede wszystkim, mogą to być studenci, sportowcy i członkowie organizacji, zdolni pilnować porządku. Muszą to być mężczyźni w wieku powyżej 18 lat.

Jak poinformował członek Samoobrony Sergij Ryzkow, część żołnierzy wojsk wewnętrznych wyjechała z miasta w związku z ogłoszoną na Ukrainie mobilizacją, a to właśnie oni stanowili znaczną część grup patrolowych w Łucku. Samoobrona też wysłała część swoich sił na ochronę odcinka ukraińsko-białoruskiej granicy w obwodzie wołyńskim. Miasto potrzebuje ochotników gotowych wieczorową porą pilnować porządku w mieście.

Ryzkow powiedział także, że «zli ludzie» dobrze wiedzą, kiedy w mieście jest mniej patroli, dlatego poziom przestępczości w tym okresie staje się wyższy. Od podejścia mieszkańców Łucka i ich samoorganizacji będzie zależeć bezpieczeństwo i porządek w mieście.

Ochotnicy do patrolowania miasta mogą zgłaszać się, dzwoniąc do sztabu Wołyńskiej Samoobrony:

066 341 80 53 lub 067 11 00 677.

Służba Informacyjna Łuckiego Euromajdanu

Луцьку потрібні патрульні

Волинська Самооборона Майдану закликає лучан долучитися до патрулювання міста.

Кличуть, зокрема, студентів, учасників спортивних секцій та організацій, здатних нести варту та патрулювання тощо. Це мають бути особи чоловічої статі віком від 18 років.

Як повідомив самооборонівець Сергій Рижков, частина службовців внутрішніх військ виїхала з міста через оголошену в країні мобілізацію, а саме вони склали значну частину груп патрулювання містом. Самооборона теж віддала значну частину своїх сил на охорону українсько-білоруського кордону у Волинській області. Місту потрібні добровольці, які готові витратити кілька вечорів протягом тижня для забезпечення громадського правопорядку в місті.

Рижков зазначає, що «погані люди» добре знають, коли патрулів у місті менше, тому рівень дебоширства, крадіжок тощо в цей час підвищується. Таким чином, саме від громадянської позиції лучан та їх самоорганізації нині також залежить безпека міста і порядок.

Записатися на патрулювання добровольці можуть за номерами телефонів штабу Волинської Самооборони: 066 341 80 53 або 067 11 00 677.

Інформаційна служба Луцького Євромайдану

Колектив нотаріальної контори «Ариванюк та Книш» висловлює глибоке співчуття Ариванюк Тетяні Олексіївні та її сім'ї з приводу втрати чоловіка, батька, дідуся – Дехтярука Івана Володимировича.

Вічна пам'ять і Царство Небесне!

Родина Хойна-Ариванюк сумує з приводу смерті Дехтярука Івана Володимировича і висловлюють глибоке співчуття Ариванюк Тетяні Олексіївні та її родині з приводу втрати чоловіка. Він був людиною рідкісної порядності, доброти, прекрасним чоловіком, батьком, дідусем.

Вічна пам'ять і Царство Небесне!

Родина Книшів висловлює щирі співчуття Ариванюк Тетяні Олексіївні з приводу смерті її чоловіка – Дехтярука Івана Володимировича. Пам'ять про Івана Володимировича як добру, чуйну людину, яка вмila підбадьорити, зарядити своєю енергією, назавжди збережеться в наших серцях.

Світла пам'ять, вічна пам'ять...

Українська sztuka łączy Українське мистецтво об'єднує

«Ukraina w Europie, sztuka bez granic» – to tytuł wystawy, na której zgromadzono prace uznanych malarzy z Łucka i Lwowa. Ekspozycję otwarto niedawno w Muzeum Regionalnym w Pleszewie.

«Україна в Європі, мистецтво без кордонів» – так називається виставка, на якій представлено роботи відомих художників з Луцька та Львова. Нещодавно цю експозицію відкрили в Регіональному музеї міста Пleshев.

Jak zrodził się pomysł zorganizowania takiej właśnie wystawy? Adam Staszak, dyrektor muzeum nie ukrywał, że bez wypadków w Kijowie i dążeń europejskich, zwłaszcza Zachodniej Ukrainy, do wernisazu pewnie by nie doszło.

– Wiedzieliśmy, że tę wystawę trzeba zorganizować. Wpisujemy się nią w cykl przedsięwzięć «Solidarni z Ukrainą», choć ja bym powiedział – narodem ukraińskim, bo to przecież ze zwykłymi ludźmi można się zaprzyjaźnić w czasie spotkań i rozmów, przy wzajemnym poznawaniu się czy poznawaniu sztuki – mówił Adam Staszak. Przedstawił następnie Krzysztofa Bierłę, jako głównego inicjatora powstania wystawy. Do niego bowiem należą obrazy przedstawione w muzeum, a gromadzone w czasie licznych podróży na Ukrainę.

Właściciel kolekcji opowiadał o poznanych osobiście malarzach, fascynacji nie tylko sztuką ukraińską, ale także kulturą i zawartych przyjaźniach, które trwają do dzisiaj. Mówił, że jeden z malarzy, nieżyjący już dzisiaj Daniel Doboszyński urodzony w czasach II Rzeczypospolitej, z pochodzenia był Polakiem. Na wystawie zgromadzono także po kilka prac: Mykoły Kumanowskiego, Grigorija Szkurienki i Włodzimierza Marczuca. Nieco więcej miejsca właściciel kolekcji poświęcił Olenie Burdasz – łuckiej malarce, niedawno przez niego poznanej. Na wystawie zgromadzono dziesięć obrazów jej autorstwa.

– Pierwszy raz pojechałem na Ukrainę w 1987 roku, by poznać kulturę tego kraju, niech więc kultura i sztuka łączy nasze narody. Koniec z polityką. Chciałbym, aby wystawa przyczyniła się do tego, by ludzie stąd pojechali na Ukrainę i zobaczyli, jak tam jest naprawdę, bez fobii i uprzedzeń. To jest niesamowity turystycznie i kulturowo kraj,

gdzie ciągle poznawać można coś nowego – przekonywał Krzysztof Bierła.

Na wystawę nie dojechał zapowiadany wcześniej Walenty Wakoluk, redaktor naczelny «Monitora Wołyńskiego» i prezes Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu. Wydarzenia na Ukrainie spowodowały, że jego przyjazd został odwołany.

Krzysztof Bierła postanowił przyłączyć się do akcji zbierania pieniędzy dla poszkodowanych na Kijowskim Majdanie. Jedną z prac Oleny Burdasz – obraz «Od serca do serca» – będzie przeznaczona na licytację. Pieniądże uzyskane z w ten sposób trafią do «Monitora Wołyńskiego» w Łucku, który przekaże je potrzebującym. Aukcja potrwa do 30 kwietnia, tak samo, jak cała wystawa.

Justyna NAPIERAJ
«Zycie Pleszewa»

Właściciel kolekcji rozpowiadał o artystach, z jakimi on sam jest osobisto, pro захоплення українським живописом і культурою, дружні стосунки, які тривають до сьогоднішнього дня. Зазначив, що один із художників, покійний нині Данило Добосинський, який народився за часів II Речі Посполитої, за походженням був поляком. На виставці розміщено також по кілька робіт Миколи Кумановського, Григорія Шкуренка і Володимира Марчука. Дещо більше місця власник колекції присвятив Олені Бурдаш – луцькій художниці, з творчістю якої він недавно познайомився. На виставці представлено десять її картин.

– Уперше я приїхав на Україну в 1987 році, щоб познайомитися з культурою цієї країни, оскільки культура і мистецтво поєднують наші народи. Вистачить уже політики. Я хотів би, щоб після цієї виставки люди поїхали в Україну і побачили, як там насправді, без фобій і упереджень. Це країна із вражаючою культурою та туристичними принадами, де завжди можна пізнавати щось нове, – вважає Кишиштоф Берла.

На виставку не зміг прибути Валентин Ваколюк, головний редактор «Волинського монітора» і голова Товариства польської культури на Волині ім. Еви Фелінської. У зв'язку з останніми подіями в Україні йому довелося відкласти подорож.

Кишиштоф Берла вирішив долучитися до акції збору коштів для постраждалих на київському Майдані. Кошти за одну з робіт Олені Бурдаш – картину «Від серця до серця», виставлену на аукціон, – будуть передані для доброчинних цілей. Отримані таким чином фінанси надійдуть до «Волинського монітора» в Луцьку, який передасть їх постражданим. Аукціон та виставка триватимуть до 30 квітня.

Юстина NAPIERAJ
«Zycie Pleszewa»

ЗАХИСТИ КРАЇНУ! ПІДТРИМАЙ УКРАЇНСЬКУ АРМІЮ!

Україна в небезпеці. Армія буде захищати кожного, але нашим солдатам потрібно, щоб куля не пробилася бронезилет, щоб їх прикривала броня, щоб мир у небі захищали наші пілоти. Настав непростий час, коли кожен може стати захисником Вітчизни.

Разом – сила!

Ze względu na reakcję podmiotów fizycznych i prawnych nie będących rezydentami Ukrainy, które chciałyby przekazać środki pieniężne (w walucie innej niż hrywna) na zaopatrzenie materiałowo-techniczne i medyczne Sił Zbrojnych Ukrainy, w Ministerstwie Obrony Ukrainy podaje odpowiednie dane dotyczące kont bankowych i przelewu.

Równowartość przelewów walutowych zostanie przekazana w hrywnach na odpowiednie konta Ministerstwa Obrony Ukrainy i wykorzystana zgodnie przeznaczeniem.

Prawo ukraińskie nie przewiduje możliwości wykorzystania przez Ministerstwo Obrony Ukrainy innych systemów płatniczych (Webmoney, Bitcoin itd.).

У зв'язку із численними зверненнями фізичних та юридичних осіб-нерезидентів України, котрі бажать здійснити грошові благодійні внески (в іноземній валюті) на матеріально-технічне та медичне забезпечення Збройних Сил України, у Міністерстві оборони України створено відповідні реквізити для перерахування.

Гривневий еквівалент благодійних внесків зараховуватиметься на відповідні казначейські рахунки Міністерства оборони України та використовуватиметься за прямим призначенням.

Можливість використання Міністерством оборони України інших платіжних систем (Webmoney, Bitcoin тощо) національним законодавством не передбачена.

Beneficiary Customer — Name	The Ministry of Defence of Ukraine, 6, Povitroflotskiy Pr., Kyiv, Ukraine, 03168
Account №	25307010029738
* Currency of Bank Account, only	US dollars; euro
Bank Name:	JOINT STOCK COMPANY «THE STATE EXPORT-IMPORT BANK OF UKRAINE»
Bank Address:	127, Gorkogo Str., Kyiv, Ukraine, 03150
Bank SWIFT Number	EXBSUAUX
Special Routing Information's:	
Setting of payment (Obligatory Remittance Information):	1. Donation for the logistic support of the Armed Forces of Ukraine, #31254307218611 2. Donation for the medical support of the Armed Forces of Ukraine, #31257304218611

ЯК ДОПОМОГТИ:

ДЗВОНИ З МОБІЛЬНОГО 565

Дзвони з мобільного або відправляй смс на номер 565.
Кожен твій дзвінок або смс – це 5 грн з твого рахунку на потреби армії.

СКОРИСТАЙСЯ БАНКІВСЬКИМ ПЕРЕКАЗОМ

Реквізити платежу з банку:
Одержувач: Міністерство оборони України
Код ЄДРПОУ: 00034022
Банк: Державна казначейська служба України, м.Київ
Код Банку МФО: 820172
Рестраційні рахунки:
31254307218611 – матеріально-технічне забезпечення
31257304218611 – медичне забезпечення

Trzeba było być na Majdanie

Потрібно було бути на Майдані

Кси́здз Стефан Батрух є Proboszczem Parafii Grekokatolickiej w Lublinie oraz prezesem Fundacji Kultury Duchowej Pogranicza. Organizacja, którą kieruje, zajmuje się zbieraniem środków przeznaczonych na pomoc Ukrainie oraz jej dystrybucją. Sam odwiedził Euromajdan trzykrotnie, świadcząc pomoc humanitarną, o czym opowiedział w wywiadzie dla „Monitora Wołyńskiego”.

Отець Стефан Батрух є настоятелем греко-католицької парафії в Любліні та головою «Фундації духовної культури пограниччя». Організація, якою він керує, займається збиранням допомоги Україні та її доставкою. Стефан Батрух тричі відвідав Євромайдан, надаючи гуманітарну допомогу, про що розповів у розмові з «Волинським монитором».

– Proszę Księdza, jakie są ogólne wrażenia z Euromajdanu?

– Jest wiele wrażeń, wszystkie są bardzo mocne. Na pewno czuję podziw dla wytrwałości uczestników Euromajdanu. Większość z nich odczuwała potrzebę bycia tam. Byłem zaskoczony świetną organizacją Majdanu, trzeba było tam być, by zobaczyć. Wyżywienie, porządek, zabezpieczenie medyczne... Ludzie byli oddani sprawie. Wolontariusze odpowiadali za różne sprawy, chociażby za to, by z głośników płynęła wartościowa muzyka, by zawsze coś się działo na scenie. Piękna była również harmonijna współpraca duchownych oraz świadectwo jedności między różnymi wyznaniem i religiami. Na Majdanie odczuwało się troskę i życzliwość. Ludzie nie byli zdesperowani, choć gotowi walczyć do końca, nawet do śmierci.

– Widzę, że towarzyszy Księdzu wiele pozytywnych wspomnień. Czy doświadczył Ksiądz jakichś negatywnych przeżyć?

– Była druga strona medalu – jakieś 100 metrów od Majdanu życie toczyło się własnym trybem. Nie mogę powiedzieć, że tamci ludzie byli wrogo ustosunkowani, bardziej zdziwieni. Majdan spowodował utrudnienia w całym mieście, jednak nie było złości ze strony mieszkańców. Nieprzyjemna była również bezwzględność i cyniczność władz.

– Ile czasu spędził Ksiądz w Kijowie?

– Łącznie ponad dwa tygodnie, choć z przerwami. W Kijowie gościłem trzy razy – w grudniu, w Nowy Rok oraz w lutym.

– Czy każdy z tych okresów różnił się w jakiś znaczący sposób?

– Atmosfera się zmieniała. W grudniu Majdan był jeszcze świeżym zjawiskiem, dopiero się organizował i jego uczestnikom towarzyszyło uczucie nadziei. W Nowym Roku można było poczuć świąteczną atmosferę, którą podsycali m.in. choinka czy szopka. W czasie ostatniej wizyty, na Placu Niepodległości trwała już walka informacyjna, Majdan stał się bojowy, a władza dążyła do jego zlikwidowania.

– Jaka była Księdza rola na Majdanie? Zajmował się Ksiądz sprawami duchowymi?

– Zajmowałem się, przede wszystkim, dostarczaniem pomocy humanitarnej. Nie udzielałem się szczególnie, jako duchowny, choć kontaktowałem się z innymi kapłanami. Chciałem poczuć atmosferę Euromajdanu.

– Dużo dobrych opinii słyszałam na temat odrodzenia duchowego uczestników Euromajdanu. Jak to wyglądało na żywo?

– Religijna atmosfera była obecna, ale miała ona charakter naturalny, nie fanatyczny, pozbawiony presji. Co ciekawe, protestujący sami prosili o modlitwę. Niezwykle ważną okazała się obecność duchownych, towarzyszyli oni ludziom w ważnych momentach, choć nie powstrzymali przelewu krwi. Majdan wydawał się być walką duchową między dobrem a złem.

– Z mediów dochodziły do nas informacje o blokadzie pomocy humanitarnej, wysyłanej z Polski. Ksiądz też doświadczył tego typu problemów?

– Tak, władza na granicy nie chciała nas przepuścić, tłumacząc się przepisami. Przetrzymano nas przez kilka dni, mimo próśb. Interweniowała Ambasada Polska na Ukrainie, kontaktując się tamtejszym Ministrem Polityki Społecznej. Pomoc była niezbędna, więc w rezultacie przewieźliśmy ją nielegalnie, a dzień później dostaliśmy pozwolenie.

– Skąd pomysł na pomoc Ukraińcom? Efekt próśb z zewnątrz, czy decyzja własna?

– Na Majdanie było spore zapotrzebowanie na pomoc, przebywały tam osoby z różnymi dolegliwościami i obrażeniami, a środki się zużywały. Dlatego w naszych głowach zrodził się pomysł, by zwrócić się do pewnego kręgu osób z prośbą o środki dla Ukraińców. Odzew okazał się większy, niż się spodziewaliśmy, zewsząd pojawiły się inne propozycje pomocy. Powstał Lubelski Euromajdan Kulturalny, idea pomocy rozlała się na całą Polskę. Dzwoniono do nas z różnych miast, gdyż był problem z przewiezieniem środków na Ukrainę, a lubelskie jest województwem graniczącym z Ukrainą. Lublin stał się centrum pomocy z Polski.

– Jak duża była ta pomoc?

– Łącznie kilkanaście ton. Zebrałiśmy odzież, medykamenty, śpiwory, koce itp.

– Majdan był też, w jakimś sensie, wielokulturowy. Osoby jakiej narodowości można było tam spotkać?

– Uczestnicy Euromajdanu mieli pokojowe nastawienie do innych narodowości oraz osób innej świadomości etnicznej, byli otwarci. Nie było zgrzytów z tego tytułu. Widziałem pomagających Polaków, Białorusinów i Gruzinów oraz dziennikarzy z różnych państw. Majdan nie był festynem wielokulturowości, lecz inicjatywą skierowaną na pokazanie swojego niezadowolenia w stosunku do władzy. Każdy mógł tam wejść, ochrona pilnowała jedynie sztabu głównego.

– Czy się różnił obraz Euromajdanu przedstawianego w mediach od tego, który Ksiądz widział na własne oczy?

– Znaczną rolę odegrały programy na żywo, dzięki którym można było zobaczyć różne aspekty Majdanu. Kampania stacji rosyjskich była skierowana na pokazanie Ukraińców jako faszystów czy ekstremistów. Według ich doniesień, celem protestów była żądza przejęcia władzy przez grupę nacjonalistów, a nie wprowadzenie pokoju. Na szczęście, w tym czasie powstało wiele niezależnych telewizji internetowych, ukazujących wydarzenia bez manipulowania faktami.

– Czy obecna sytuacja na Ukrainie była do przewidzenia?

– Nie ma racjonalnego wytłumaczenia, dlaczego stało się tak, jak się stało. Majdan nie był ani zaplanowany ani przez kogokolwiek przewidziany. Wielokrotnie ewoluował i trwał, choć próbowano go osłabić i zniszczyć.

– A jaka, w takim razie, może być przyszłość Ukrainy?

– Ostatnie wydarzenia pokazały, iż sytuacja Ukrainy jest mocno powiązana z Federacją Rosyjską. Nowa władza musi obnażyć swój charakter, a społeczność międzynarodowa powinna przejrzeć na oczy i zacząć działać. Moim zdaniem jest szansa, by wszystko się zmieniło na lepsze.

– Majdan się skończył, lecz potrzeb nadal jest wiele. Czy planuje, Ksiądz, zrobić coś jeszcze w tym kierunku?

– Nadal zbieramy środki na rzecz Ukrainy. Uważam, że naszym Sąsiadom jest obecnie potrzebna ogromna pomoc humanitarna. Gospodarka ukraińska jeszcze bardziej się rozchwiała, obywatiele zostali okradzeni. Jeśli zajdzie taka potrzeba, to na pewno pomożemy.

– Отче, які Ваші загальні враження від Євромайдану?

– Є багато вражень, усі дуже сильні. Я дивуюсь витривалості учасників Євромайдану. Більшість із них відчувала потребу бути там. Мене вразила чудова організація Майдану. Потрібно було там бути, щоб це побачити. Харчування, порядок, медичне забезпечення... Люди були віддані справі. Волонтери відповідали за різні завдання, навіть за те, щоб із динаміків лунала музика, котра пропагує цінності, щоб завжди щось відбувалося на сцені. Гармонійно співпрацювали священики, що було свідченням єдності між різними конфесіями та релігіями. На Майдані відчувалися турбота й доброзичливість. Люди не впадали у відчай, хоча були готові боротися до кінця, навіть до смерті.

– Бачу, що Ви маєте багато позитивних спогадів. Чи були у Вас якісь негативні переживання?

– Була друга сторона медалі – через якихось 100 метрів від Майдану люди жили в іншому світі. Не можу сказати, що вони були вороже налаштовані, виглядали більше здивованими. Майдан спричинив trudności в цілому місті, однак з боку його мешканців не було злості. Неприємною була жорстокість та цинічність влади.

– Скільки часу Ви провели в Києві?

– Загалом понад два тижні, хоча з перервами. У Києві я гостював три рази – у грудні, на Новий рік та в лютому.

– Чи кожен із цих періодів якимось кардинально відрізнявся?

– Змінювалася атмосфера. У грудні Майдан був ще свіжим явищем, він щойно повстав і його учасників супроводжувало почуття надії. На новорічні свята можна було відчуті святкову атмосферу, яку підкріплювали, зокрема, ялинка чи вертеп. Коли відбувався мій останній візит, на Майдані Незалежності вже тривала інформаційна боротьба. Майдан став бойовим, і влада прагнула його ліквідувати.

– Якою була Ваша роль на Майдані? Ви займалися духовними справами?

– Я, передусім, займався доставкою гуманітарної допомоги. Як священик особливо не був задіяний, хоча спілкувався з іншими представниками духовенства. Хотілося відчуті атмосферу Євромайдану.

– Я чула багато добрих думок щодо духовного відродження учасників Євромайдану. Як це виглядало на місці?

– Релігійна атмосфера була присутня, але вона мала природний характер, не фанатичний, не було тиску. Цікаво, що учасники протестів самі просили про молитву. Присутність священиків виявилася надзвичайно важливою. Вони були поряд із людьми у важливі моменти, хоч їм і не вдалося стримати кровопролиття. Майдан, здавалося, був духовною боротьбою між добром і злом.

– Преса інформувала про блокування гуманітарної допомоги, яку надіслали з Польщі. Ви також зіткнулися з такою проблемою?

– Так, влада не хотіла нас пропустити через кордон, пояснюючи це постановами. Нас тримали по кілька днів, незважаючи на прохання. Втручалось Посольство Польщі в Україні, яке зв'язувалося з українським міністром соціальної політики. Допомога була необхідна, тому ми перевезли її нелегально, а днем пізніше одержали дозвіл.

– Як з'явилася ідея допомогти українцям? Чиесь прохання чи власне рішення?

– Майдан дуже потребував допомоги, там перебували особи з різними хворобами та пораненнями, а засоби допомоги закінчувалися. Тому у нас народилася ідея звернутися до певного кола осіб із проханням про допомогу для українців. Реакція виявилася більшою, ніж ми очікували. Звідусіль надходили інші пропозиції допомоги. З'явився Люблінський культурний Євромайдан, ідея допомоги охопила цілу Польщу. Дзвонили до нас із різних міст, оскільки була проблема з перевезенням допомоги в Україну, а Люблінське воєводство межує з Україною. Люблін став центром допомоги з Польщі.

– Наскільки великою була ця допомога?

– Загалом, кільканадцять тонн. Ми збрали одяг, медикаменти, спальні мішки, ковдри і т.п.

– Майдан був також, у якомусь сенсі, багатокультурним. Осіб якої національності можна було там зустріти?

– Учасники Євромайдану були мирно налаштовані щодо інших національностей та осіб іншої етнічної свідомості, вони були відкриті. Проблем із цим не було. Я бачив поляків, білорусів і грузинів, які допомагали, а також журналістів з різних країн. Майдан був не багатокультурним фестивалем, а ініціативою, що мала на меті показати своє незадоволення владою. Кожен міг туди прийти, охороняли тільки головний штаб.

– Чим відрізнявся образ Євромайдану, представлений у пресі, від того, який Ви бачили на власні очі?

– Важливу роль відіграли трансляції з місця подій, завдяки яким можна було побачити різні аспекти Майдану. Кампанія, яку поводити російськi телеканали, мала на меті показати українців як фашистів чи екстремістів. Згідно з їхніми повідомленнями, метою протестів було бажання групи націоналістів захопити владу, а не досягнення миру. На щастя, в цей час з'явилося багато каналів незалежного інтернет-телебачення, які показували події, не маніпулюючи фактами.

– Чи нинішню ситуацію в Україні можна було передбачити?

– Немає раціонального пояснення, чому сталося так, як сталося. Майдан не був ані запланований, ані ким-небудь передбачений. Він багато разів еволюціонував і тривав, незважаючи на спроби його ослабити і знищити.

– Яким тоді може бути майбутнє України?

– Останні події показали, що ситуація в Україні тісно пов'язана з Російською Федерацією. Нова влада мусить показати свій характер, а міжнародна спільнота повинна прозріти й почати діяти. На мою думку, шанс змінити все на краще є.

– Майдан закінчився, але потреб і надалі є багато. Чи плануєте зробити ще щось у цьому напрямку?

– Ми продовжуємо збирати допомогу для України. Я вважаю, що нашим Сусідам нині потрібна величезна гуманітарна допомога. Українська економіка ще більше розхиталася, громадян обікрали. Якщо з'явиться така потреба, то ми обов'язково допоможемо.

Розмовляла Агнешка БОНДЕР

Wyłoniono reprezentantów Ukrainy do Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa

VII Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy odbył się 14 marca.

W tegorocznym konkursie wzięło udział ponad 40 uczestników – miłośników literatury polskiej. Obcowanie z poezją polską dostarczyło artystom i publiczności wielu pięknych przeżyć i wzruszeń.

Jury w składzie: Halina Każan, Jadwiga Demczuk, Andżelika Janowiec i Rimma Redczuk miało trudne zadanie, gdy przyszło do wyłonienia laureatów, ponieważ poziom recytacji był naprawdę wysoki.

Zwycięzcami konkursu recytatorskiego zostali: Aleksander Orzechowski, Marta Kowalec, Alina Peniszczuk, Jana Sawczuk, Olga Wengerec, Wiktoria Honczaruk, Irina Stojewa, Tetiana Bondaruk, Julia Makarowa, Anastasia Hajdar i to oni będą reprezentować Ukrainę w ogólnopolskiej imprezie – Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa w Lublinie w dniach 4-5 kwietnia 2014.

Spotkanie z polską twórczością odbyło się pod patronatem Konsulatu Generalnego RP w Łucku, Prezydenta miasta Lublina Krzysztofa Żuka oraz Burmistrza miasta Łucka Mykoły Romaniuka.

Wszystkim uczestnikom i opiekunom dziękujemy za przygotowanie ciekawego repertuaru literackiego oraz za liczny udział w imprezie. Gratulujemy zwycięzcom i życzymy powodzenia w Lublinie.

MW

Визначено представників України на Польсько-українських зустрічах майстрів слова

VII Декламаторський конкурс польської поезії та прози для мешканців України відбувся 14 березня.

У цьогорічному конкурсі змагалися понад 40 поціновувачів польської літератури. Спілкування з польською поезією викликало у читців та глядачів чимало приємних переживань та емоцій.

Перед журі у складі Галини Кажан, Ядвіги Демчук, Анжеліки Яновець і Римми Редчук постало важке завдання, коли довелося визначити переможців, оскільки рівень декламації був дійсно високий.

У конкурсі декламаторів перемогли: Олександр Ожівовський, Марта Ковалець, Аліна Пенішук, Яна Савчук, Ольга Венгерієць, Вікторія Гончарук, Ірина Стоєва, Тетяна Бондарук, Юлія Макарова, Анастасія Гайдар. Саме вони представлятимуть Україну на Польсько-українських зустрічах майстрів слова, котрі відбудуться в Любліні 4-5 квітня 2014 року.

Зустріч із польською творчістю відбулася під патронатом Генерального консульства РП у Луцьку, президента міста Люблін Кшиштофа Жука та голови Луцької міської ради Миколи Романюка.

Усім учасникам та їхнім керівникам дякуємо за вибір цікавого літературного репертуару й особисту участь у конкурсі. Вітаємо переможців і бажаємо їм удачі в Любліні.

BM

Próba generalna

W VII Konkursie Recytatorskim Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy uczestniczyło ponad 40 osób. Zmagania ze słowem trwały około czterech godzin. Uczestnicy recytowali utwory przedstawicieli polskiej klasyki oraz mniej znanych poetów i pisarzy. Jury nagrodziło laureatów, którzy wezmą udział w Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa w Lublinie.

Tak ogólnie wyglądał konkurs dla jury, dla zgromadzonych na konkursie gości oraz dla Czytelników. Natomiast dla każdego z uczestników zaczął się on na długo przed...

Najpierw trzeba było dowiedzieć się o tej poetyckiej imprezie w Łucku. Powiem szczerze, że o konkursie recytatorskim, który w tym roku odbył się już po raz siódmy, usłyszałam przypadkowo. To znaczy nie usłyszałam, a przeczytałam. Źródłem tej informacji dla mnie stała się gazeta, którą trzymacie Państwo w rękach – «Monitor Wołyński». W jednym z numerów podana była informacja o tym konkursie. Zbieg okoliczności? Los? Nie wiem, ale to się stało i cieszę się z tego powodu.

Jestem pewna, że gdybyśmy zapytali każdego z uczestników «Dlaczego postanowiłeś wziąć udział w konkursie?», otrzymalibyśmy dużo różnych odpowiedzi. Dla kogoś to gra, która pomaga zobaczyć, do czego jest zdolny. Ktoś rzeczywiście lubi recytować i nie omija żadnego podobnego konkursu. Komuś podoba się polska literatura. A ktoś po prostu chciałby zobaczyć Polskę. Przyczyn możemy znaleźć dużo, ale jedno jest pewne: te osoby mają marzenia i ambicje, które pomagają im budować swoje życie.

Ja postanowiłam wziąć udział w tej rywalizacji, bo lubię takie konkursy. Przyznam szczerze, że chciałam też poznać sąsiedni kraj. Następnym moim krokiem było znalezienie tekstu, którego trzeba było się nauczyć. Według regulaminu konkursu trzeba zarecytować dwa utwory – można prozę jak i poezję. Wstyd mi o tym mówić, ale moja wiedza o literaturze polskiej nie była zbyt wielka, dlatego wybieranie utworu trochę trwało. Najpierw chciałam wybrać fragmenty utworów mało znanych polskich pisarzy. Chciałam, żeby po nowemu zabrzmiały one w moim wykonaniu. Ale po dłuższym poszukiwaniu, zatrzymałam się jednak przy nazwiskach znanych twórców. Wybrałam poezję Wisławy Szymborskiej i fragment z opowiadania Brunona Schulza.

No cóż, wyboru dokonałam i wypełniłam kartę

uczestnika. Przede mną był etap techniczny – musiałam nauczyć się fragmentów z utworów literackich. Uczestnicy tego konkursu mają możliwość przygotowywać się do niego samodzielnie albo przy pomocy opiekunów. Szczegółów współpracy z opiekunami nie znam, ale domyślam się, że wszystko jedno polega to na samodzielnym przygotowaniu się. Moim zdaniem, najwięcej uwagi trzeba poświęcić przeczytaniu i zrozumieniu całego tekstu utworu, żeby o naszym występie nie powiedziano: «Słowa i głos – nic więcej...» Nie mniej ważna jest maniera recytowania. Można dziesiątki razy trenować się samodzielnie, ale wtedy istnieje niebezpieczeństwo, że uczestnik może po prostu przestraszyć się widzów. Dlatego warto zebrać przyjaciół albo krewnych i uczynić z nich swoich pierwszych słuchaczy.

Po wyżej wymienionych etapach zaczyna się etap końcowy. W dniu występu wszyscy, bez wyjątku, denerwujemy się. Przed nami pełna uczestników sala i jury. Ale drogi powrotnej już nie mamy: kolejność występów wyznaczono, więc pozostaje czekać na swoją kolej. Stan wewnętrzny zmienia się od razu po tym, jeżeli udało się, według nas, przekazać słuchaczom emocje i uczucia.

Potem zaczyna się najłatwiejsza, a zarazem najtrudniejsza część konkursu – oczekiwanie na wyniki. Nie pomoże tu już żadne przygotowanie, więc nie pozostaje nam nic innego, jak czekać. Cała ta impreza ma na końcu dość techniczną oprawę: zwycięzców wyłoniono i nagrodzono, wręczono podziękowania uczestnikom i osobom, które pomagały w zorganizowaniu imprezy.

Dla kogoś VII Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej zakończy się na tym etapie, a dla niektórych uczestników była to tylko próba generalna przed finałem, który odbędzie się w Polsce. Laureaci mają więcej zmartwień, ponieważ oni już nie są zwykłymi uczestnikami konkursu recytatorskiego – będą musieli reprezentować Ukrainę na konkursie międzynarodowym.

Tetiana BONDARUK

Генеральна репетиція

У VII Декламаторському конкурсі польської поезії та прози для мешканців України взяли участь понад 40 осіб. Змагання тривали протягом чотирьох годин. Учасники декламували твори польських класиків і менш відомих літераторів. Журі визначило лауреатів, які візьмуть участь у Польсько-українських зустрічах майстрів слова в Любліні.

Такий вигляд мали змагання для журі, присутніх та для Вас, читачі. Проте для кожного з учасників ці змагання почалися ще задовго до конкурсу...

Першим завданням було дізнатися про проведення цього поетичного заходу в Луцьку. Скажу відверто, що про декламаторський конкурс, який цього року проводився уже всьоме, я почула випадково. А точніше навіть не почула, а прочитала. І цим першовідкривачем для мене стала газета, яку Ви тримаєте у руках – «BM». В одному із номерів була розміщена інформація щодо проведення змагання. Збіг обставин? Фатум? Не знаю, проте це сталося і я цьому рада.

Якщо запитати у кожного з учасників: «Що спонукало вас взяти участь у конкурсі?», то я впевнена, що ми отримуємо досить багато різних варіантів відповідей. Для когось це така собі гра, у якій можна побачити, на що він здатен. Хтось справді любить декламувати і не пропускає жодного з подібних заходів. Комуś подобається польська література. А дехто просто хотів потрапити до Польщі. Причин можемо нашукати ще багато, проте можна сказати точно, що ці люди мають конкретні бажання та амбіції, які допомагають їм будувати своє життя.

Особисто я захотіла позмагатися, бо люблю такі конкурси. Та й ближче пізнати сусідню країну теж кортіло. Тож, наступним моїм кроком стало обрання тексту, який потрібно було вивчити. У правилах конкурсу мова йшла про те, що потрібно декламувати два твори: можна і прозу, і поезію. Соромно зізнатися, але моя обізнаність у польській літературі була невеликою, тому процес вибору тексту був досить тривалим. Спочатку я мала бажання вибрати уривки творів маловідомих польських письменників. Прагнула, щоб вони зазвучали в моєму виконанні по-іншому. Проте після тривалих пошуків мій вибір зупинився все ж на знамих творцях польської літератури. Я обрала поезію Віслави Шимборської та уривок з оповідання Бруно Шульца.

Ну що ж, вибір зроблено, анкету на участь заповнено, лишився технічний етап – вивчення літературних фрагментів. Учасники цього конкурсу мають можливість готуватися самостійно або з допомогою своїх керівників. Специфіки співпраці з викладачами я не знаю, проте здогадуюся, що вона мало чим відрізнялася від підготовки наодинці. На мою думку, найбільше уваги потрібно приділити прочитанню повного тексту твору, аби про ваш виступ не можна було сказати: «Слова та голос – більш нічого...». Не менш важливою є манера викладу твору. Можна десятки разів тренуватися наодинці, але в цьому випадку учасник може наразитися на небезпеку просто злякатися аудиторії. Тому потрібно зібрати навколо себе своїх друзів чи рідних і зробити їх першими своїми слухачами.

Після всіх вищезгаданих етапів починається отой, завершальний. День виступу для всіх без винятку хвилюючий. Перед вами повна зала учасників та судді. Але дороги назад уже немає, порядок виступів встановлений, от і лишається чекати своєї черги. Внутрішній стан різко змінюється вже після того, як нам, на нашу думку, вдалося передати слухачам емоції та почуття.

А далі найлегша, але водночас і морально найважча частина конкурсу – очікування результатів. Тут уже ніяка підготовка не допоможе, тому не залишається нічого іншого, як чекати. Усе це тривале дійство завершується досить технічною частиною: переможців визначено й нагороджено, вручено подяки учасникам та особам, які допомагали провести захід.

Для когось VII Декламаторський конкурс польської поезії та прози закінчився на цьому етапі, а для частини учасників це була лише генеральна репетиція перед фіналом, котрий відбудеться в Польщі. У лауреатів додається переживань, адже тепер вони не просто учасники конкурсу читців: їм доведеться представляти Україну на міжнародному конкурсі.

Тетяна БОНДАРУК

Міжнародowy Dzień Poezji w Łucku Міжнародний день поезії в Луцьку

21 marca w Łucku odbyło się spotkanie z okazji Międzynarodowego Dnia Poezji. Teatr Lalek zgromadził wielu miłośników tego gatunku literackiego.

Wieczór, zorganizowany dzięki inicjatywie Pana Wasyla Worona, rozpoczął się od prezentacji zapisu poezji śpiewanej z 1992 roku. Te nagrania zachowały się dzięki pracownikom Wołyńskiej Telewizji.

Bohaterem wieczoru był Ihor Pawluk, uczestnik wielu międzynarodowych festiwali i spotkań literackich poświęconych wołyńskim, jak również ukraińskim pisarzom i poetom, m.in. w Estonii, Gruzji, Rosji, Białorusi, Polsce, Turcji, Irlandii i Stanach Zjednoczonych. Obecnie jest pracownikiem naukowym Sekcji Literatury Ukraińskiej XX wieku w Instytucie Literatury im. Tarasa Szewczenki Ukraińskiej Akademii Nauk w Kijowie, a także profesorem Uniwersytetu Iwana Franki we Lwowie. Jest również członkiem zespołów redakcyjnych czasopism dotyczących literatury i sztuki: «Teren», «Złota Pektoral», «Dzwini», «Ukraińska literaturna gazeta». W 2013 roku otrzymał Nagrodę angielskiego PEN Clubu. Na scenie zaprezentował swoje poetyckie utwory z książki «Męskie wróżby» przetłumaczonej przez Tadeusza Karabowicza na język polski, a następnie odpowiadał na pytania publiczności. Oprawę muzyczną zapewnił duet «Prostir Muzyki» oraz Serhij Szyszkin.

Swoje utwory zaprezentowała także poetka młodej generacji z Łucka Olena Paszuk, doktor nauk humanistycznych (filologia), starszy wykładowca katedry teorii literatury oraz literatury zagranicznej Instytutu Filologii i Dziennikarstwa Wschodnioeuropejskiego Narodowego Uniwersytetu imienia Łesi Ukrainki. Jej utwory publikowano w wielu czasopismach literackich i antologiach. Wydała pięć tomików wierszy. Oddzielne poezje zostały przetłumaczone na język polski, bułgarski i ormiański. Laureatka wielu konkursów literackich na Ukrainie. Od roku 2002 jest Członkiem Narodowego Związku Pisarzy Ukrainy. Jej wiersze w języku polskim odczytała Jadwiga Demczuk, która była tłumaczem tych tekstów.

MW

Matko
niewolnico swoich dzieci
jak to się stało
że przegapiłaś własne szczęście?
jak to się stało
że uwierzyłaś w swoją samotność?
nam po prostu wygodnie
kiedy codziennie rano
wieszasz słońce w naszym pokoju
a co wieczora kładziesz pod nasze poduszki
modlitwy
gdyby mnie ktoś zapytał
jaka jesteś
powiem tylko
że urodziłaś się pod Opieką Najświętszej Bogurodzicy
więc
zajrzeć w twoje oczy
to jakby grzesznikowi
wejść do kościoła

Olena Paszuk, na polski przetłumaczyła Jadwiga Demczuk

21 березня в Луцьку відбулася зустріч з нагоди Міжнародного дня поезії. Театр ляльок зібрав багато шанувальників цього літературного жанру.

Вечір, організований з ініціатииви Василя Ворона, розпочався презентацією звукозаписів співаної поезії, котрі було зроблено в 1992 році. Вони збереглися завдяки працівникам Волинського телебачення.

Героєм вечора був Ігор Павлюк – учасник багатьох міжнародних фестивалів і літературних зустрічей, присвячених волинським, а також українським письменникам та поетам, що відбувалися, зокрема, в Естонії, Грузії, Росії, Білорусі, Польщі, Туреччині, Ірландії та Сполучених Штатах. Нині він старший науковий співробітник відділу української літератури ХХ ст. в Інституті літератури ім. Тараса Шевченка НАН України, професор Львівського національного університету ім. Івана Франка, член редколегії літературно-мистецьких часописів «Терен», «Золота пектораль», «Українська літературна газета». У 2013 році отримав премію британського ПЕН-клубу. На сцені він представив свої поетичні твори з книжки «Чоловічі ворожіння», яку на польську мову переклав Тадей Карабович, а потім відповідав на питання присутніх. Музичне оформлення заходу забезпечив дуєт «Простір музики» та Сергій Шишкін.

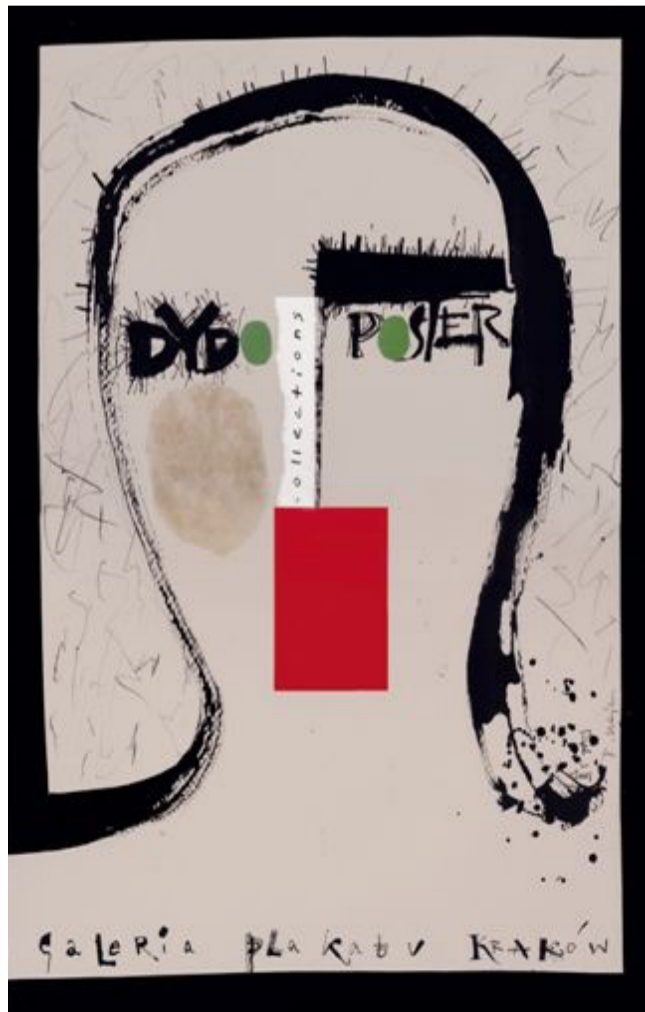
Свої твори представила також поетеса молодшої генерації з Луцька Олена Пашук, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри теорії літератури та зарубіжної літератури Інституту філології та журналістики Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки. Її твори були опубліковані у багатьох літературних журналах і антологіях. Олена Пашук видала п'ять збірок віршів. Окремі поезії були перекладені на польську, болгарську та вірменську. Поетеса є лауреатом багатьох літературних конкурсів в Україні. З 2002 року – член Національної спілки письменників України. Власні переклади творів Олени Пашук на польську мову прочитала Ядвіга Демчук.

WM

Мамо
рабо своїх дітей
як так сталося
що ти прогавила своє щастя?
як так сталося
що ти повірила в свою самотність?
нам просто зручно
що ти щоранку
чіпляєш сонце в нашій кімнаті
а щовечора кладеш під наші подушки
молитву
якби мене запитав хтось
яка ти
скажу лише
що ти народилася на Покрову
а тому
коли глянути в твої очі
це наче грішному
зайти до церкви

Олена Пашук, на польську переклала Ядвіга Демчук

Wystawa plakatów jazzowych w Krzemieńcu Відкриття виставки джазових плакатів

W gmachu słynnego Liceum Krzemienieckiego, w którym obecnie mieści się Krzemieniecki Instytut Humanistyczno-Pedagogiczny, 11 marca odbyło się otwarcie wystawy plakatów jazzowych z kolekcji Krzysztofa Dydo.

W czasie otwarcia wystawy nie zabrakło muzyki. W przepięknej sali wykładowej z początku XIX w. ballady jazzowe zagrani dwaj muzycy z Lutsk Jazz Club – Oleh Bakowskyj (trumpet) i Swiatosław Hawrol (piano).

W otwarciu wystawy i w koncercie uczestniczyli studenci, wykładowcy, miejscowa inteligencja i Polacy. Konsulat Generalny RP w Łucku reprezentowali Konsul Generalna – Beata Brzywczy, i konsul Krzysztof Sawicki.

Galeria Plakatu w Krakowie, założona w 1985 roku przez Krzysztofa Dydo, do 1994 roku pozostawała w strukturze przedsiębiorstwa DESA. Od 1994 roku działa już jako galeria prywatna, której właścicielami są Krzysztof Dydo i Ewa Pabis. Jest jedyną w Polsce galerią specjalizującą się wyłącznie w promocji i sprzedaży polskiego plakatu, miejscem spotkań zarówno artystów, jak i tych wszystkich, których interesuje polski plakat artystyczny.

Galeria Plakatu powstała na bazie prywatnej kolekcji Dydo Poster Collection, mającej swój początek w połowie lat pięćdziesiątych, a więc w okresie rozkwitu polskiej szkoły plakatu. Dzięki tej kolekcji galeria zorganizowała ponad dwieście wystaw indywidualnych i zbiorowych w Polsce oraz co najmniej trzysta w większości krajów Europy i w wielu krajach innych kontynentów.

KG

У приміщенні відомого Кременецького ліцею, в котрому нині міститься Кременецький обласний гуманітарно-педагогічний інститут ім. Тараса Шевченка, 11 березня відбулося відкриття виставки джазових плакатів із колекції Кшиштофа Дидо.

Під час відкриття виставки не бракувало музики. У лекційній залі, побудованій на початку XIX ст., джазові балади заграли два музиканти з Lutsk Jazz Club – Олег Баковський (труба) і Святослав Гавроль (фортепіано).

На відкритті виставки та концерті були присутні студенти, викладачі, місцева інтелігенція та польська громада. Генеральне консульство РП у Луцьку представили Генеральний консул Беата Бживчи та консул Кшиштоф Савицький.

«Галерея плакату» в Кракові, котру в 1985 році заснував Кшиштоф Дидо, до 1994 року залишалася в структурі підприємства DESA. З 1994 року вона діє як приватна галерея, власниками якої є Кшиштоф Дидо і Ева Пабіс. Це єдина галерея в Польщі, що спеціалізується виключно на просуванні та продажі польських плакатів, місцем зустрічі для художників і всіх, хто цікавиться польським мистецьким плакатом.

«Галерею плакату» створено на основі приватної колекції «Dydo Poster Collection», що була започаткована в середині п'ятдесятих років, тобто в період розквіту школи польського плакату. За допомогою цієї колекції галерея організувала більше 200 персональних і групових виставок у Польщі, а також близько 300 у більшості країн Європи та багатьох країнах на інших континентах.

TK

Близько 70 сімей у Волинській області можуть поселити у себе біженців із Криму.

Около 70 rodzin w obwodzie wołyńskim może zakwaterować u siebie uchodźców z Krymu.

700 мешканців Волинської області вперше захворіли на туберкульоз протягом 2013 року. 61% цих осіб – безробітні, близько 30% – нарко- і алкозалежні.

700 mieszkańców obwodu wołyńskiego w ciągu 2013 roku po raz pierwszy zachorowało na gruźlicę. 61 proc. chorych to bezrobotni, około 30 proc. to osoby uzależnione od narkotyków lub alkoholu.

У селі Лаврів Луцького району проводять весняні канікули 58 дітей віком 8-14 років. Вони приїхали з Миколаївської, Донецької та Херсонської областей у рамках проекту «Єдина Україна».

We wsi Laurów w rejonie łuckim, ferie wiosenne spędza 58 dzieci w wieku 8-14 lat. Przyjechały one z obwodów mikołajewskiego, donieckiego i chersońskiego w ramach projektu «Jedyna Ukraina».

Протягом 2013 року на Волині зафіксовано 104 випадки викрадення транспортних засобів. У 60 випадках викрадачів було знайдено.

W ciągu 2013 roku na Wołyniu odnotowano 104 kradzieży pojazdów. W 60 przypadkach przestępców wykryto.

У Волинському краєзнавчому музеї відреставрували ікону «Христос Боремельський», котра була написана в 1776 році.

W Wołyńskim Muzeum Krajoznawczym odrestaurowano ikonę «Jezus Boremelski», która została napisana w 1776 roku.

Добровольці допомагають солдатам військової частини Володимира-Волинського відновлювати виведену із ладу бойову техніку.

Ochotnicy pomagają żołnierzom w koszarach wojskowych we Włodzimierzu Wołyńskim naprawiać zepsute pojazdy bojowe.

Фермери та підприємці Волинської області зібрали дві тонни картоплі, буряка та капусти, кілька сотень банок сала та консервації для солдатів внутрішніх військ.

Rolnicy i przedsiębiorcy obwodu wołyńskiego zebrali dwie tony ziemniaków, buraków i kapusty, kilkaset słoików słoniny i przetworów dla żołnierzy wojsk wewnętrznych.

Zapraszamy do Suwałek

Drodzy absolwenci klas maturalnych polskiego pochodzenia zamieszkali na Ukrainie. Zapraszamy Was na bezpłatne studia do Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Suwałkach

Zaproszenie

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. profesora Edwarda F. Szczepanika w Suwałkach utworzona została na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 2005 roku.

Położona jest w Suwałkach, 70 tysięcznym mieście, stolicy subregionu województwa podlaskiego, znajdującego się w strefie transgranicznej trzech państw: Litwy, Białorusi i Rosji (Obwód Kaliningradzki).

PWSZ jest jedną z największych publicznych uczelni w regionie. Posiada pozytywną ocenę jakości kształcenia na większości kierunków, nadaną przez Polską Komisję Akredytacyjną.

Uczelnia kształci co roku ponad 2.300 studentów na studiach pierwszego stopnia: stacjonarnych i niestacjonarnych oraz podyplomowych. Coraz więcej studentów kształci się u Nas z zagranicy np. z Litwy, Białorusi, Ukrainy, Portugalii.

W ramach zajęć przedmiotowych szczególne znaczenie odgrywa nauka języków obcych oraz upowszechnianie wiedzy w sposób praktyczny (ćwiczenia, laboratoria, zajęcia praktyczne i praktyki zawodowe).

Uczelnia stara się o status uczelni pogranicza.

Chcemy, aby w Suwałkach, u styku granic i kultur studiowali młodzi ludzie polskiego pochodzenia z Litwy, Białorusi, Ukrainy, Rosji.

Każdy student, po spełnieniu określonych wymagań (brany jest pod uwagę dochód na członka rodziny) ma możliwość uzyskania pomocy materialnej w postaci: stypendium socjalnego, stypendium mieszkaniowego, zapomogi losowej, stypendium Rektora uczelni.

Posiadamy własny komfortowy akademik (nowe pokoje 2-3 osobowe z łazienką i lodówką, kuchnia i pralnia z suszarnią na 2-3 pokoje). Odpłatność za miejsce w akademiku tylko 250 zł/ miesiąc. Koszt pełnego wyżywienia w akademiku 17 zł/ dzień.

Suwałki jako miasto posiadają dobry klimat do studiowania, jest wiele nowych obiektów służących rekreacji: sala widowiskowa na 700 miejsc, aquapark, stadion z podgrzewaną płytą boiska, blisko stąd do Wilna, Kowna i na lotnisko (ok. 100km).

PWSZ prowadzi szeroką współpracę z uczelniami w kraju i za granicą poprzez wymianę studentów oraz kadry naukowo-dydaktycznej w ramach programu ERASMUS.

Na terenie Uczelni znajduje się:

- Akademickie Biuro Karier, które zajmuje się bezpłatną promocją i aktywizacją zawodową absolwentów i studentów (pomoc

studentowi i absolwentowi w poruszaniu się po konkurencyjnym rynku pracy, wsparcie w wyborze odpowiedniej ścieżki kariery, pośrednictwo w kontakcie z pracodawcami, prowadzenie szkoleń, współpraca z jednostkami pośrednictwa pracy, organizacjami pracodawców, firmami,

- Biblioteka Uczelniana posiadająca bogaty księgozbiór (52000 woluminów) dostosowany do prowadzonych kierunków studiów,
- Własne wydawnictwo „Kwartalnik PWSZ w Suwałkach”,
- Baza dydaktyczna: sale i aule wykładowe, pracownie badawcze, dydaktyczne i sportowe, laboratoria specjalistyczne, sprzęt, maszyny urządzenia dydaktyczne,
- Akademicki Dom Studenta,
- Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego,
- Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości,
- Studenckie koła naukowe umożliwiające poszerzanie swoich zainteresowań naukowych i zawodowych,
- Siłownia,
- Akademicki Zespół Szkół z VII Liceum Ogólnokształcącym z oddziałami dwujęzycznymi j.polski i j.angielski),
- Uniwersytet Trzeciego Wieku dla osób starszych.

W ramach struktury organizacyjnej Uczelni funkcjonują trzy Instytuty kształcące na kierunkach:

1. Instytut Humanistyczno-Ekonomiczny:
  - 1) Pedagogika o specjalności: a) wczesnoszkolna, b) pedagogika osób starszych,
  - 2) Ekonomia o specjalności: ekonomia małego i średniego przedsiębiorstwa,
  - 3) Finanse i rachunkowość o specjalności: rachunkowość w przedsiębiorstwie,
  - 4) Filologia Angielsko-Rosyjska o specjalności: a) Język Angielski i Rosyjski – specjalność nauczycielska, b) Język Angielski – translatoryka,
2. Instytut Politechniczny:
  - 1) Zarządzanie i Inżynieria produkcji o specjalności: a) inżynieria produkcji rolnej (nowa specjalność), b) przetwórstwo rolno-spożywcze, c) zarządzanie środowiskiem,
  - 2) Budownictwo o specjalności: a) konstrukcje budowlane i inżynierskie, b) budownictwo ekologiczne i energooszczędne, c) budownictwo drogowe,
  - 3) Transport o specjalności: a) logistyka w transporcie, b)

eksploatacja pojazdów i urządzeń transportowych,

3. Instytut Ochrony Zdrowia:
  - 1) Bezpieczeństwo wewnętrzne,
  - 2) Ratownictwo medyczne,
  - 3) Pielęgniarstwo,
  - 4) Kosmetologia.

Uczelnia podejmuje także wszelkie działania w celu utworzenia nowych kierunków kształcenia dostosowanych do potrzeb rynkowych, rozwojowych i gospodarczych.

Poprzez uzyskiwane środki finansowe z wielu realizowanych projektów dofinansowanych z Unii Europejskiej, ciągle rozwija posiadaną bazę dydaktyczną, naukową i socjalną. W październiku 2014 r. planowane jest otwarcie nowego budynku dydaktycznego wraz z wyposażeniem specjalistycznym do laboratorium budownictwa, laboratorium chemii spożywczej i centrum dydaktyczno-konsultacyjnego w Transgranicznym Centrum Transferu Technologii w PWSZ w Suwałkach.

Merytoryczną i finansową działalność Uczelni wspierają instytucje państwowe, w tym Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz podmioty zagraniczne.

Uczelnia poprzez nowoczesną wiedzę, nowe technologie, profesjonalną kadre i wyposażenie naukowo-dydaktyczne może zapewnić uzyskanie wysokich kwalifikacji przez każdego studenta.

Zachęcamy młodzież polskiego pochodzenia z Ukrainy (z Kartą Polaka), i z umiejętnością rozumienia po polsku do zgłaszania się i bezpłatnego studiowania na naszej Uczelni.

Wszelkie niezbędne informacje w sprawie rekrutacji znajdują się na stronie internetowej Uczelni: www.pwsz.suwalki.pl oraz na facebooku.

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa
im. prof. Edwarda F. Szczepanika
w Suwałkach
ul. T. Noniewicza 10, pok. 203
16-400 Suwałki

tel.: +48 87 562 83 44
e-mail: sekretariat.rektor@pwsz.suwalki.pl
tel. kom.: +48 507 177 659

UNIwersytet warszawski XXIV WSCHODNIA SZKOŁA LETNIA

Międzynarodowa Szkoła Historii i Współczesności Europy Wschodniej i Środkowej
Wykłady – seminaria – sesje specjalne – wizyty w instytucjach, archiwach i bibliotekach – objazdy naukowe

XXIV WSCHODNIA SZKOŁA LETNIA
1 – 21 VII 2014 r.

WYKŁADY I SEMINARIA SZKOŁY (1 – 9 VII oraz 14 – 21 VII)

WYKŁADY – profesorowie z Polski oraz zagranicą;

SEMINARIA – cztery seminaria do wyboru wedle tematów badań uczestników

WARSAW EAST EUROPEAN CONFERENCE (10 – 13 VII)

WSCHODNIA SZKOŁA LETNIA – UNIwersytet warszawski – STUDIUM EUROPY WSCHODNIEJ
Pałac Potockich, Krakowskie Przedmieście 26/28; PL 00-927 Warszawa; tel. +48-22 55 22 555, fax 22 55 22 222
e-mail: wsl.studium@uw.edu.pl; www.studium.uw.edu.pl

Projekt jest współfinansowany w ramach programu
polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych w 2014r.

WARUNKI UCZESTNICTWA

1. Szkoła przeznaczona jest dla słuchaczy z krajów Europy Wschodniej, Bałkanów, Azji Środkowej i Kaukazu. Ma na celu umożliwienie poznania stanu nauki, nowych środowisk i wybitnych naukowców, zdobycie orientacji w zasobach archiwów i bibliotek polskich. Szkoła nie daje możliwości samodzielnej pracy badawczej, przygotowuje raczej słuchaczy do przyszłych, dłuższych pobytów naukowych w Polsce.

2. Pełnoprawnymi uczestnikami Szkoły mogą być wyłącznie cudzoziemcy, absolwenci studiów wyższych, prowadzący własne badania naukowe, którzy nie przekroczyli 35. roku życia.

3. Od kandydatów wymaga się znajomości dwu języków wykładowych Szkoły: polskiego i angielskiego, obu w stopniu pozwalającym na rozumienie i korzystanie z wykładów.

4. Preferowane będą kandydatury osób specjalizujących się w tematyce historii i współczesności Europy Wschodniej, zwłaszcza XIX i XX w., a także rozpadu komunizmu i transformacji krajów regionu.

5. Program Szkoły składa się z serii wykładów i seminariów (jedno seminarium do wyboru – wedle tematów własnych, naukowych zainteresowań i badań uczestników Szkoły) oraz objazdów naukowych z zakresu historii sztuki i kultury, zawiera także w sobie prezentacje instytucji, archiwów i bibliotek naukowych. Słuchacze, którzy wypełnią wszystkie przepisane programem wymagania otrzymają «Dyplom Wschodniej Szkoły Letniej».

STYPENDIA

1. Kandydaci z Europy Wschodniej, a także Kaukazu i Azji Środkowej spełniający merytoryczne warunki pełnego uczestnictwa mogą ubiegać się o stypendium na pokrycie całości

lub części (zależnie od kraju pochodzenia) kosztów pobytu w Szkole (hotel, wyżywienie, wykłady, materiały, objazdy naukowe), a także częściowe dofinansowanie kosztów podróży.

2. Podanie o przyznanie stypendium oraz pokrycie kosztów podróży należy dołączyć do przesyłanych dokumentów.

DOKUMENTY

1. Kandydaci proszeni są o nadesłanie pocztą następujących dokumentów:

- wypełniony kwestionariusz Szkoły,
- podanie o przyjęcie, zawierające opis prac i zainteresowań naukowych,
- curriculum vitae wraz z fotografią,
- wykaz wszystkich publikacji naukowych,
- dwie opinie badaczy problematyki, którą kandydat się zajmuje (jeśli to możliwe – jedna z Polski),
- kopia dyplomu ukończenia pełnych studiów wyższych.

2. Termin nadsyłania kompletu dokumentów upływa 20 maja 2014 r.

3. Rozpatrywane będą wyłącznie podania zawierające komplet wymaganych dokumentów. Podanie o przyjęcie i kwestionariusz winny być przygotowane w języku polskim, a curriculum vitae w języku angielskim.

4. Aplikacje kandydatów, niezależnie od wyników, nie będą odsyłane.

ZAPROSZENIE

Kandydaci zakwalifikowani do Szkoły otrzymają formalne imienne zaproszenie, wystosowane przez Studium Europy Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego ok. 30 maja 2014 r., o czym zostaną powiadomione konsulaty RP.

Informacje Lubelskie

■ Wraca idea utworzenia w Lublinie polsko-ukraińsko-litewskiej brygady międzynarodowej. Projekt nie jest nowy, ale w czerwcu 2007 roku w Brukseli nie zaakceptowano jego realizacji. Nie było pełnej zgody ministrów spraw zagranicznych zainteresowanych państw. Obecny moment, czyli m.in. kierunek polityczny jaki wytyczyła Ukraina, po ingerencji Rosji na Krymie, nabiera szansy uruchomienia tego projektu. Dowództwo tej międzynarodowej brygady mieściłoby się w Lublinie, ale żołnierze litewscy i ukraińscy stacjonowaliby w swoich krajach. W założeniu programowym nie jest to powstanie brygady bojowej, ale mogłaby ona brać udział w misjach pokojowych.

■ Po roku budowy w Chełmie został otwarty Zakład Paliw Alternatywnych «EkoPaliwa Chełm». Inwestorem jest chełmska spółka Cemex Polska, która wydała na tę budowę 25 mln złotych. Zakład zamierza produkować w ciągu roku 100 tysięcy ton paliwa alternatywnego ze 110 tysięcy ton odpadów komunalnych po segregacji. Paliwo to będzie w całości spalane w cementowni «Chełm». Wsad do kotła ma być tylko w 20 procentach uzupełniany węglem, a to oznacza, że zmniejszy się tutaj emisja dwutlenku węgla.

■ Ponad tysiąc domów na terenie gminy Janów Lubelski będzie mieć kolektory słoneczne. W 173 budynkach zostaną zainstalowane piece na biomasę. W Lubelskiem jest bardzo duże zainteresowanie kolektorami słonecznymi. A wśród chętnych są wymienieni mieszkańcy gminy i miasta Janowa Lubelskiego. Całość projektu «Eco-energetyczny Janów Lubelski» wyniesie 11 mln złotych, ale znaczną część tej kwoty dołoży Unia Europejska. Dzięki temu mieszkańcy dołożą zaledwie 15% ich wartości.

■ 75 lat po śmierci wybitnego lubelskiego poety Józefa Czechowicza, Muzeum Lubelskie jego imienia otrzymało rękopisy nieznanego dotąd wiersza, osobiste notatki i ciekawe, również nieznanne, fotografie. Zbiór bezcennych pamiątek po słynnym poecie przekazał Muzeum profesor Tadeusz Kłak. Wyjątkowa jest wśród pamiątek karta, na której poeta ulubionym zielonym atramentem, spisał tekst wiersza «Dzieciństwo». Mimo, że od śmierci poety upłynęło 75 lat, zielony atrament zachwyca swoją intensywnością barwy. Wśród papierów znalazł się także rękopis «domu św. Kazimierza».

■ W Białej Podlaskiej otwarto odnowiony dworzec kolejowy. Obiekt wygląda okazale. Zadoleni z niego są szczególnie inwalidzi łącznie z niewidomymi. Ostatni korzystają tu ze ścieżek dotykowych pozwalających im swobodnie poruszać się po obiekcie. Jedna kasa w trosce o osoby niepełnosprawne została obniżona, co ułatwia siedzącym na wózkach zakup biletów.

■ W Lubelskiem każdej wiosny istną plagą stanowi wypalanie traw. Mimo wielu sankcji karnych grozących rolnikom wypalającym trawy, proceder trwa. Powszechnie bowiem na wsi uważa się, że wypalanie to «nawożenie» pól. Tymczasem naukowcy twierdzą wręcz odwrotnie, że wypalanie zabija wiele pożytecznych mikroorganizmów. Poza tym wypalanie traw jest niebezpieczne, gdyż od ognia z pól, zapalają się często znajdujące się obok lasy, a nawet domy czy budynki gospodarcze.

■ Zapowiadane od dawna otwarcie zamku w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą przedłuży się. Władze miasta zapowiadają otwarcie tego pięknego, okazałego obiektu dopiero w wakacje, a więc w lipcu lub sierpniu. Wcześniej natomiast, bo od maja, turyści będą mogli wchodzić na, również odremontowaną, wieżę tego zamku. A warto wyjść, gdyż stąd widać na znacznej odległości, nadwiślański krajobraz.

■ 14 szkolnych placów zabaw m.in. w Lublinie, Kraśniku i Gołębiu, powstanie dzięki rządowemu programowi «Radosna Szkoła». Dofinansowanie otrzymają także inne «podstawówki» na zakup pomocy dydaktycznych. «Radosna Szkoła» obejmie 20 szkół podstawowych. Plac zabaw zostaną wyposażone w różnego rodzaju drabinki, ścianki wspinaczkowe, drążki, zjeżdżalnie, pomosty, huśtawki. Prace zostaną zakończone w maju b.r. by dzieci mogły korzystać z nich także w okresie wakacji.

■ 3 maja rozpocznie się sezon letni funkcjonowania jedynej w Lubelskiem, czynnej kolejki wąskotorowej. Wagoniki wożą przeważnie grupy turystów, które odwiedzają nadwiślański trójkąt turystyczny. W tym roku kolejka będzie kursować na trasie Karczmiska – Poniatowa, ale w przyszłym roku jej trasa wydłuży się do Nałęczowa. Jest to niezaprzeczalna atrakcja turystyczna w nadwiślańskim trójkącie turystycznym tej części kraju.

■ W ramach Międzynarodowego Festiwalu Braci Wieniawskich, w Lublinie, rodzinnym mieście Wieniawskich, odbył się koncert znakomitego skrzypka łotewskiego Ilya Gruberta, który grał na skrzypkach należących niegdyś do Henryka Wieniawskiego, a wykonanych w 1740 roku przez światowej sławy włoskiego lutnika z Wenecji, mistrza Pietro Guarneriego. Soliście towarzyszyła orkiestra lubelskiej filharmonii pod dyrekcją Tomasza Bugaja.

■ Lubelski Ursus pracuje nad nowym modelem ciągnika rolniczego z nowoczesną skrzynią biegów. Ma to być «hit» eksportowy fabryki z ulicy Melgiewskiej w Lublinie. Produkcję zamierza uruchomić na początku przyszłego roku. Nowoczesna skrzynia biegów pozwoli na optymalne wykorzystanie mocy silnika oraz umożliwi szybką zmianę kierunku jazdy bez użycia sprzęgła. Głównym odbiorcą lubelskich ciągników jest Afryka. W latach 2014-2015 Lublin sprzeda na ten rynek 3 tysiące ciągników.

■ Rumuńska Carpatair uruchomi w kwietniu nowe połączenie lotnicze Świdnika z Rzymem. Pierwszy lot odbędzie się przed kanonizacją Papieża Polaka Jana Pawła II. Loty mają się odbywać dwa razy w tygodniu: w poniedziałki i piątki. Samolot wystartuje z Rzymu o godzinie 9.40, by wylądować w lubelskim porcie lotniczym w Świdniku o godzinie 12.15. Rejs powrotny o 13.00, by wrócić do Rzymu o godzinie 15.30. Linie Carpatair będą zabierać pasażerów z Lublina do stolicy Włoch samolotami Fokker 100, które mieszczą na pokładzie 100 osób. Pierwszy rejs w dniu 25 kwietnia, czyli na dwa dni przed kanonizacją Jana Pawła II.

Люблінська інформація

■ Повертається ідея створення в Любліні польсько-українсько-литовської міжнародної бригади. Проект не новий, але в червні 2007 року в Брюсселі його не затверджено. Не було повної згоди міністрів закордонних справ зацікавлених країн. Нинішній момент, тобто політичний напрям, який вибрала Україна після інтервенції Росії в Криму, може призвести до реалізації такого проекту. Керівництво цієї міжнародної бригади знаходилося б у Любліні, а литовські та українські солдати перебували б у своїх країнах. Проектом не передбачається поява бойової бригади, вона могла би брати участь у мирних акціях.

■ Після річного будівництва в Холмі відкрито Завод альтернативного палива «EkoPaliwa Chełm». Інвестором є холмське товариство «Cemex Polska», яке витратило на будівництво заводу 25 млн злотих. Тут планують виготовляти 100 тисяч тонн альтернативного палива зі 110 тисяч тонн комунальних посорттованих відходів. Це паливо будуть повністю спалювати на цементному заводі «Chełm». Блоки, призначені для спалювання в котлі, тільки на 20% будуть доповнюватися вугіллям, а це означає, що зменшаться викиди вуглекислого газу.

■ Більше тисячі будинків на території гміни Янув Любельський матимуть сонячні батареї. У 173 будинках будуть встановлені котли на біопаливі. На Люблінщині існує величезне зацікавлення сонячними батареями. Серед бажаючих – мешканці гміни та міста Янув Любельський. Вартість проекту «Еко-енергетичний Янув Любельський» становитиме 11 млн злотих, але значну кількість цих коштів докладе Європейський Союз. Завдяки цьому мешканці сплачуватимуть тільки 15% від їхньої вартості.

■ Через 75 років після смерті видатного люблінського поета Юзефа Чеховіча Люблінський музей, що носить його ім'я, отримав рукопис невідомого раніше вірша, особисті записи та цікаві, також раніше невідомі, фотографії. Зібрання безцінних пам'яток про знаного поета передав музею професор Тадеуш Клак. Винятковою серед пам'яток є листок, на якому поет улюбленим зеленим чорнилом написав текст вірша «Дитинство». Незважаючи на те, що від смерті поета минуло 75 років, зелена фарба захоплює яскравістю кольору. Серед паперів був також рукопис «будинку св. Казімежа».

■ У Білій Підляській відкрили відновлений залізничний вокзал. Об'єкт має прекрасний вигляд. Особливо задоволені ним інваліди, в тому числі незрячі люди. Останні користуються дотиковими доріжками, які дозволяють їм спокійно рухатися об'єктом. Одна каса для зручності інвалідів була облаштована нижче, завдяки чому людям на візках легше буде придбати квитки.

■ На Люблінщині кожної весни справжнім лихом є випалювання трав. Незважаючи на численні санкції, якими можуть покарати фермерів, що випалюють траву, процес триває і надалі. Загалом у селах вважають, що випалювання дозволяє удобрити поля. Тим часом науковці навіпаки вважають, що випалювання знищує багато корисних мікроорганізмів. Окрім цього, випалювання трав небезпечно, оскільки вогонь з полів часто переходить на сусідні ліси і навіть будинки та господарські споруди.

■ Давно обіцяне відкриття Замку в Казімежі Дольному на Віслі відкладають. Влада міста планує відкрити цей величний об'єкт уже влітку, в липні або серпні. Натомість із травня, туристи зможуть підніматися на вежу замку, котру також відремонтували. На неї варто вийти, оскільки звідти далеко видно надвіслянський краєвид.

■ 14 шкільних майданчиків у Любліні, Красніку і Голембі з'явиться завдяки урядовій програмі «Радісна школа». Додаткове фінансування на купівлю навчальних матеріалів отримають також інші початкові школи. «Радісна школа» охопить 20 початкових навчальних закладів. Дитячі майданчики будуть обладнані різного виду драбінками, підйомними стінками, турніками, гірками, помостами, гойдалками. Роботи будуть закінчені у травні нинішнього року, аби діти могли користуватися об'єктами під час літніх канікул.

■ Із травня розпочнеться літній сезон функціонування єдиної на Люблінщині діючої вузькоколійної залізниці. Вагончики возитимуть переважно туристів, які відвідуватимуть надвіслянський туристичний трикутник. У нинішньому році залізниця сполучить Карчміску і Понятову, натомість у майбутньому траса проляже ще й до Наленчова. Це незаперечна туристична atrakція в надвіслянському туристичному трикутнику в цій частині Польщі.

■ У рамках Міжнародного фестивалю братів Венявських у Любліні, родинному місті Венявських, відбувся концерт латвійського скрипаля Іллі Груберта, який грав на скрипці, що колись належала Хенрику Венявському і яку створив у 1740 році італійський майстер світової слави з Венеції П'єтро Гварнері. Сольоїсту допомагав оркестр Люблінської філармонії під керівництвом Томаша Бугая.

■ Люблінська фірма «Ursus» працює над новою моделлю сільськогосподарського трактора із сучасною коробкою передач. Вона має стати хітом експорту заводу, що розташований у Любліні по вулиці Мелгевська. Produkcję почнуть випускати на початку наступного року. Завдяки сучасній коробці передач будуть оптимально використовуватися потужності двигуна та можна буде швидко змінити напрямку руху без використання зчеплення. Головним покупцем люблінських тракторів є Африка. У 2014-2015 роках Люблін продасть на цей ринок 3 тисячі тракторів.

■ Румунська компанія «Carpatair» започаткувала у квітні нове авіасполучення зі Свідника до Риму. Перший переліт відбудеться перед канонізацією Папи-поляка Яна Павла II. Польоти проходитимуть двічі на тиждень: у понеділки та п'ятниці. Літак стартуватиме з Риму о 9.40, щоб приземлитися в люблінському аеропорту в Свіднику о 12.15. Зворотній рейс призначений на 13.00, щоб повернутися до Риму о 15.30. Лінії «Carpatair» забиратимуть пасажирів із Любліна до столиці Італії літаками «Fokker 100», які вміщують на борту 100 осіб. Перший рейс відбудеться 25 квітня, тобто за два дні до канонізації Яна Павла II.

Stoltenberg nowym szefem NATO?

– Bardzo mi miło, że zostałem wybrany pod uwagę – komentuje Jens Stoltenberg, były premier Norwegii.

Anders Fogh Rasmussen kończy swoją kadencję jesienią, a nowy szef NATO musi być wybrany jeszcze przed wrześniowym szczytem. Wśród proponowanych kandydatów najczęściej, obok Stoltenberga, padają nazwiska szefa brytyjskiego MON – Philipa Hammonda oraz Radosława Sikorskiego.

Przewaga Norwega polega jednak na tym, że jako jedyny z wymienionych posiada poparcie prezydenta USA, Baracka Obamy i kanclerz Niemiec, Angeli Merkel.

Rzeczpospolita

Столтенберг стане новим керівником НАТО?

«Дуже приємно, що на мене звернули увагу», – прокоментував колишній прем'єр-міністр Норвегії Єнс Столтенберг.

Андерс Фог Расмуссен закінчує свою каденцію восени, а нового керівника НАТО потрібно вибрати ще до вересневого саміту. Серед кандидатів найчастіше поряд зі Столтенбергом називають керівника британського Міністерства оборони Філіпа Хаммонда і Радослава Сікорського (міністр закордонних справ Польщі, – ВМ).

Проте перевага норвежця полягає в тому, що його кандидатуру підтримують Президент США Барак Обама та канцлер Німеччини Ангела Меркель.

Rzeczpospolita

W tej chwili nie ma zagrożenia wojną

NATO musi mieć świadomość, że w każdej chwili takie zagrożenie może powstać. Ta ocena wynika z możliwości armii rosyjskiej na dzień dzisiejszy. Armia rosyjska nie jest zdolna do takiego wysiłku – powiedział generał Waldemar Skrzypczak, były wiceminister obrony narodowej.

– Putin opanował Krym i jak widać wszyscy się z tym faktem pogodzili. Są sankcje, które nie są dotkliwie dla Putina i Rosji. Jeżeli te sankcje nie będą dotkliwie to przekonają Putina, że ma rację i dalej będzie kontynuował swoją politykę. Kolejnym krokiem będzie całkowite wchłonięcie Ukrainy do Rosji – powiedział generał.

Zdaniem byłego wiceministra każdy, kto chce być przeszkolony wojskowo, powinien takie szkolenie przejść.

Według generała stan ukraińskiej armii jest bardzo słaby. – Janukowycz przez wiele lat wprowadzał restrykcje w ukraińskiej armii. Teraz ta armia nic nie stanowi i nie jest w stanie samodzielnie podjąć obrony Ukrainy – uważa gen. Skrzypczak.

W rozmowie z Markiem Piotrem Wójcickim gen. Skrzypczak przyznał, że Rosjanie użyli w operacji na Krymie swoje dwie najlepsze jednostki operacyjne.

– Putin inwestuje duże środki w modernizację armii. Sięgają po różne technologie, które podnoszą poziom zdolności armii rosyjskiej. Te nakłady są jednak zbyt małe, aby armia rosyjska uzyskała oczekiwaną przez Putina zdolność – skomentował.

Polsat News

Нині немає загрози війни

«НАТО мусить усвідомлювати, що в будь-який момент така загроза може виникнути. Така оцінка впливає із сьогоднішніх можливостей російської армії. Російська армія не здатна на таке зусилля», – сказав генерал Вальдемар Скішпчак, колишній заступник міністра національної оборони.

«Путін завоював Крим і, як бачимо, всі з цим фактом погодилися. Є санкції, які не дошкуляють Путіну та Росії. Якщо ці санкції не будуть дошкуляти, то переконують Путіна у тому, що він правий, і він продовжуватиме свою політику. Черговим кроком стане повне поглинання України Росією», – заявив генерал.

На думку колишнього заступника міністра, кожен, хто хоче пройти військові тренування, повинен взяти участь у них.

На думку генерала, стан української армії дуже слабкий. «Янукович упродовж багатьох років запроваджував обмеження в українській армії. Нині ця армія не в стані самостійно захистити Україну», – вважає генерал Скішпчак.

У розмові із Мареком Пьотром Вуйціцьким, генерал Скішпчак визнав, що росіяни використали під час операції в Криму дві свої найкращі операційні частини.

«Путін інвестує великі кошти в модернізацію війська. Використовує різні технології, які покращують боєздатність російської армії. Проте ці витрати занадто малі, щоб російська армія досягла того рівня боєздатності, на який він очікує», – прокоментував він.

Polsat News

Francja i Niemcy zawieszają współpracę wojskową z Rosją

Francuski minister obrony Jean-Yves Le Drian w stolicy Estonii Tallinie, poinformował, że Francja zawieszła współpracę wojskową z Rosją. Taką samą decyzję podjęło niemieckie ministerstwo obrony. Powodem w obu przypadkach jest rosyjska polityka wobec Ukrainy.

Zamrożenie współpracy militarnej obejmie wspólne manewry wojskowe – powiedział Le Drian, ale nie wspominał o ewentualnym anulowaniu kontraktu na dostawę okrętów desantowych typu Mistral do Rosji.

Wcześniej minister powiedział, że decyzja w tej sprawie

2014 NATOSCOPE

zostanie podjęta w październiku. Wcześniej otoczenie ministra poinformowało, że Francja gotowa jest wysłać nad Polskę i kraje bałtyckie cztery samoloty bojowe typu Rafale i Mirage 2000, by «wzmocnić nadzór powietrzny» nad tymi krajami w ramach operacji NATO.

Paryż proponuje też, że będzie wysyłał dwa razy w tygodniu patrol AWACS nad terytoriami Polski i krajów bałtyckich.

Niemieckie ministerstwo obrony również zawiesiło do odwołania współpracę wojskową z Rosją w związku z jej polityką wobec Ukrainy – poinformował w piątek w Berlinie rzecznik resortu. Decyzja dotyczy na razie marca i kwietnia.

www.tvp.info

Франція та Німеччина призупиняють військову співпрацю з Росією

Французький міністр оборони Жан-Ів Ле Дріан у столиці Естонії Таллінні повідомив, що Франція призупиняє головну військову співпрацю з Росією. Таке ж рішення прийняло німецьке міністерство оборони. Приводом в обох випадках є російська політика щодо України.

«Замороження мілітарної співпраці охопить спільні військові навчання», – заявив Ле Дріан, проте не згадав про можливе розірвання контракту на поставку десантних кораблів типу «Містраль» у Росію.

Раніше міністр сказав, що рішення в цій справі приймуть у жовтні. Оточення міністра поінформувало також, що Франція готова вислати в Польщу та прибалтійські країни чотири бойові літаки «Rafale» i «Mirage 2000», щоби «зміцнити повітряний контроль» на цими державами в рамках операції NATO.

Париж пропонує також, що висилатиме двічі на тиждень патруль «AWACS» над територією Польщі та країнами Балтії.

«Німецьке міністерство оборони також призупинило військову співпрацю з Росією у зв'язку з її політикою стосовно України», – повідомив у п'ятницю в Берліні пресекретар відомства. Рішення поки що стосується березня і квітня.

www.tvp.info

NATO gwarantem bezpieczeństwa

Członkostwo w NATO pozwala Polsce czuć się bezpiecznie w obliczu kryzysu ukraińskiego; być może Ukraińcy też się przekonują do sojuszu – ocenił b. szef MON Janusz Onyszkiewicz. Przypomniał, że zaraz po przełomie 1989 roku rozszerzenie Sojuszu nie było oczywiste także dla części polskich elit.

«Myślę, że nasze członkostwo w NATO w tej chwili w sposób fundamentalny wpływa na naszą ocenę sytuacji, jeśli chodzi o bezpieczeństwo» – powiedział Onyszkiewicz, który kierował resortem obrony, gdy Polska stawała się członkiem sojuszu.

«Wydaje się, że pomimo dramatów, które się rozgrywają na Ukrainie, i aktów agresji ze strony Rosji, my nie mamy powodów, aby się obawiać o nasze bezpieczeństwo, bo NATO jest sojuszem na tyle silnym, że daje nam jego gwarancje» – ocenił.

Zastrzegł, że «oczywiście to nie oznacza, że uważamy sytuację za komfortową i że się nic nie dzieje». «Dla bezpieczeństwa naszego i całego regionu nie jest bez znaczenia to, co się dzieje w naszym otoczeniu. A dzieją się tam rzeczy bardzo groźne. Rosja, deklarując gotowość użycia wojska na Ukrainie, pokazuje, że nie jest krajem akceptującym status quo, tylko krajem, który wykazuje tendencje do wykorzystywania swoich sił zbrojnych jako instrumentu polityki międzynarodowej, i to nie tylko jako środka nacisku, ale bezpośrednio do realizacji swoich ekspansjonistycznych celów» – dodał były szef MON.

Gazeta.pl

NATO – гарант безпеки

«Членство в НАТО дозволяє Польщі почуватися безпечно під час української кризи. Можливо, українці також переконуються в потребі вступу до Альянсу», – заявив колишній керівник Міністерства національної оборони РП Януш Онишкевич. Він пригадав, що після перелому, який наступив у 1989 році, для частини польської еліти розширення Альянсу також не видавалося потрібним.

«Думаю, що наше членство в НАТО нині фундаментальним чином впливає на нашу оцінку ситуації, якщо йдеться про безпеку», – сказав Онишкевич, який керував оборонним відомством, коли Польща стала членом Альянсу.

«Видається, що, незважаючи на драми, які відбуваються в Україні, та агресивні дії зі сторони Росії, ми не маємо приводів, щоб переживати про нашу безпеку, оскільки НАТО – це сильний союз, котрий дає нам гарантію безпеки», – оцінив він.

Застеріг також, що «це не означає, що ми вважаємо ситуацію комфортною і що нічого не діється». «Для нашої безпеки та цілого регіону не залишається непомітним те, що діється в нашому оточенні. А відбуваються там речі дуже загрозливі. Росія, декларуючи готовність використати війська в Україні, демонструє, що вона не є країною, яка погоджується на «статус-кво». Це країна, яка демонструє тенденції до використання своїх збройних сил як інструмента міжнародної політики. І не тільки як засобу тиску, але й безпосередньо для реалізації своїх загарбницьких цілей», – додав колишній керівник Міністерства національної оборони РП.

Gazeta.pl

MON: bierzemy pod uwagę wielonarodowe ćwiczenia

MON bierze pod uwagę zorganizowanie wielonarodowych ćwiczeń bezpośrednio po zakończeniu drugiej tury zaplanowanego na czerwiec polsko-amerykańskiego szkolenia lotniczego – poinformował kmdr Janusz Walczak z MON.

Ambasador USA w Polsce Stephen Murr powiedział mediom, że rządy Polski i USA rozważają możliwość zorganizowania rozszerzonych ćwiczeń NATO w 32. Bazie Lotnictwa Taktycznego w Łasku. Jak dodał, mogłyby się one odbywać z udziałem innych partnerów z NATO, m.in. państw Grupy Wyszehradzkiej, Bułgarii i Rumunii. Od tygodnia w Łasku jest 12 amerykańskich samolotów wielozadaniowych F-16. Biorą one udział w pierwszej tegorocznej turze rotacyjnego polsko-amerykańskiego szkolenia o nazwie aviation detachment.

Rzeczpospolita.pl

Беремо до уваги багатонаціональні навчання, – Міністерство національної оборони РП

«Міністерство національної оборони бере до уваги організацію багатонаціональних навчань безпосередньо після закінчення другого туру польсько-американських повітряних навчань, запланованих на червень», – заявив капітан I рангу Януш Вольчак із міністерства.

Посол США в Польщі Стівен Мулл поінформував пресу про те, що уряди Польщі та США розглядають можливість організувати розширені навчання NATO на 32-й Базі тактичної авіації в Ласку. Він також додав, що навчання могли би відбутися за участю інших партнерів із NATO, наприклад, країн Вишеградської групи, Болгарії та Румунії. Вже тиждень на авіабазі в Ласку перебуває 12 американських багатофункціональних літаків F-16. Вони беруть участь у першому цьогоорічному турі ротативних польсько-американських навчань «Aviation detachment».

Rzeczpospolita.pl

Українські подoddziały ćwiczą z NATO

Pododdziały wojsk ukraińskich dołączyły do manewrów sił NATO, które odbywają się na terytorium Bułgarii. W ćwiczeniach, które potrwać dwa tygodnie, uczestniczą żołnierze z 12 państw członkowskich i partnerskich Sojuszu Północnoatlantyckiego.

Manewry, w których uczestniczy około 700 żołnierzy z Armenii, Azerbejdżanu, Belgii, Bułgarii, Gruzji, Mołdawii, Polski, Rumunii, Serbii, Turcji, Ukrainy i USA odbywają się na jednym z poligonów na wschodzie Bułgarii. Z oficjalnych informacji wynika, że ćwiczenia były zaplanowane przed wybuchem konfliktu ukraińsko-rosyjskiego wokół Krymu, który został zajęty przez siły rosyjskie.

Manewry mają na celu zwiększenie regionalnej elastyczności działań i wzmocnienie współpracy między partnerami – poinformował rzecznik wojsk USA w Europie Jesse Granger.

Wspólne manewry miały na celu podniesienie operacyjnej kompatybilności sił zbrojnych państw członkowskich NATO, przeprowadzenie ćwiczeń w zakresie łączności i przetestowanie współdziałania śmigłowców z okrętami.

Tvn24

Українські підрозділи тренуються з НАТО

Підрозділи українських військ приєдналися до маневрів НАТО, які відбуваються на території Болгарії. У навчаннях, які триватимуть два тижні, тренуються солдати із 12 країн-членів та партнерів Північноатлантичного союзу.

Навчання, у яких беруть участь приблизно 700 солдатів із Вірменії, Азербайджану, Бельгії, Болгарії, Грузії, Молдови, Польщі, Румунії, Сербії, Туреччини, України та США, відбуваються на одному з полігонів на сході Болгарії. З офіційних джерел відомо, що вони були заплановані до початку українсько-російського конфлікту навколо захопленого російськими силами Криму.

«Навчання мають на меті збільшення регіональної еластичності дій та зміцнення співпраці між партнерами», – поінформував представник військ США в Європі Джессі Гренджер.

Спільні навчання мали на меті покращення операційної співпраці збройних сил країн-членів НАТО, проведення навчань у сфері зв'язку та тестування взаємодії між вертольотами та кораблями.

Tvn24

ПРАСА // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги	Посада	З/П	Вимоги	Посада	З/П	Вимоги
вальник лісу	2 300	заготівля лісу, робота з бензопилою, фізична виносливість, без шкідливих звичок, робота в с.Озерце Ківерцівського району.	майстер будівельних та монтажних робіт	3 000	вміння вести будівельні роботи	представник торговельний	1 300	Досвід роботи в алкогольній сфері, пошук ринку збуту.
верстатник деревообробних верстатів	1 250	робота на шліфувальному та торцювальному деревообробних верстатах	майстер виробничого навчання	1 474	Досконале володіння державною мовою, англійською мовою, досвід роботи в туристичній фірмі 3 роки. Робітнича професія - агент з туризму. 12 тарифний розряд, 1 категорія.	прибиральник територій	1 404	прибирання міжсходових кліток під'їздів
виконавець робіт	3 000	організація та ведення робіт по зовнішніх мережах водопроводу та каналізації	майстер виробничого навчання	1 474	Досконале володіння державною мовою, англійською мовою, досвід роботи, 12 тарифний розряд, 1 категорія. Робітнича професія - оператор з обробки інформації та програмного забезпечення.	провізор	2 500	завідувач аптеки, робота безпосередньо з клієнтами (за першим столом), знання асортименту, обов'язковий досвід роботи
Виконавець художньо-оформлювальних робіт	4 600	Виконувати художній розпис на стінах, художня ліпка на стінах, моделювання.	майстер виробничого навчання	1 474	Досконале володіння державною мовою, англійською мовою, робітнича професія - майстер ресторанного обслуговування, 12 тарифний розряд, 1 категорія, досвід роботи.	продавець продовольчих товарів	1 325	магазини "М'ясна точка", вміння працювати в 1.С-бухгалтерії
Вишивальник	2 500	робота на вишивальних машинах ТАДЖИМА	майстер виробничого навчання	1 474	Досконале володіння державною мовою, англійською мовою, робітнича професія - майстер ресторанного обслуговування, 12 тарифний розряд, 1 категорія, досвід роботи.	продавець продовольчих товарів	1 218	пр.Соборності, магазин "Дует", знання касового апарату
водій автотранспортних засобів	2 000	доставка товару по місту та області автомобілями "Газель" та "Газон"	майстер з ремонту технологічного устаткування	2 115	здійснення ремонту та обслуговування устаткування в цеху з виготовлення картону (картонно-паперові машини)	продавець продовольчих товарів	1 218	реалізація харчових продуктів, матеріальна відповідальність
водій автотранспортних засобів	2 000	здійснення вантажних перевезень	майстер лісу	3 000	організація заготівель лісу, відвод рубок, робота з документами, організаторські здібності, знання відповідних нормативних актів. Робота в с.Озерце Ківерцівського району.	продавець продовольчих товарів	1 218	торгівля продовольчою групою товарів в маг."Продуктовий кошик", знання КА
водій тролейбуса	2 165	перевезення пасажирів громадським транспортом- тролейбусом "Богдан", "ЗІУ", "ЮМЗ"	Малювальник	1 500	обов'язки маляра-штукатура, робота з будівельними матеріалами, фарбами	продавець продовольчих товарів	1 218	Робота в с. Маяки, гарантується довіз до м. Луцька після закінчення робочого дня
Газозварник	1 300	Газопровідні роботи, посвідчення обов'язково	Манікюрник	1 300	вміння робити манікюр, педикюр, нарощування нігтів, розпис. Робота в студії краси "Едем"	робітник з благоустрою	1 754	косіння газонів мотокоосою, газонокосаркою
геодезист	2 000	виконувати геодезичні зйомки, знання програми Autocad	Машиніст крана (кранівник)	1 300	Виконання навантажувально-розвантажувальних робіт, обслуговування крану.	слюсар з ремонту автомобілів	2 000	Розбирання, ремонт і складання вузлів автотранспортних засобів; встановлення, регулювання та заміна запасних частин; проведення передрейсового та післярейсового оглядів транспортних засобів. Робота в с. Жидичин.
головний інженер	2 700	керівництво та організація виробничих процесів	Менеджер (управитель) в оптовій торгівлі	1 600	замовлення та розповсюдження продукції, знання асортименту, ведення обліку	слюсар з ремонту агрегатів	1 696	здійснення контролю вимірювальних приладів та агрегатів, усунення дефектів устаткування
двірник	1 404	якісне прибирання території	Менеджер (управитель) з реклами	2 000	надання рекламних послуг засобами телерадіокомпаній, підготовка до виготовлення рекламних роликів, написання текстів рекламних оголошень	слюсар-електрик з ремонту електроустаткування	1 590	поточний та неплановий ремонт електроустаткування тролейбуса, автобуса "Богдан", "ЮМЗ", "ЗІУ", медичне страхування
Електрогазозварник	2 193	виконання зварювальних робіт, застосування раціональних прийомів роботи	Менеджер (управитель) в оптовій торгівлі	1 300	пошук нових клієнтів по регіонах	слюсар-ремонтник	1 600	ремонт машин та механізмів, обслуговування технологічного обладнання
електромонтажник силових мереж та електроустаткування	2 500	ремонт та монтаж силових мереж та електроустаткування.	Менеджер (управитель) з реклами	2 000	надання рекламних послуг засобами телерадіокомпаній, підготовка до виготовлення рекламних роликів, написання текстів рекламних оголошень	слюсар-сантехнік	1 500	виконувати сантехнічні роботи : ремонт кранів, каналізація, прочистка труб
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2 000	здійснення ремонту та обслуговування електроустаткування та кабельних мереж картонно-паперової галузі	Механік	1 700	монтування та обслуговування боулінгових доріжок.	слюсар-сантехнік	1 800	ремонт та обслуговування сантехніки, аварійно-відновлювальні роботи на мережах холодного і гарячого водопостачання і центрального опалення житлових будинків.
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2 000	знання електричних схем, електричного устаткування, вміння читати схеми, робота на будівельних майданчиках, розряд 4, 5, 6	Механік з ремонту транспорту	2 500	обслуговування та ремонт автомобілів "Reno", "Honda"	столяр будівельний	1 300	Встановлення столярних виробів, віконних конструкцій на будівництві.
електромонтер контактної мережі	2 000	ремонт та обслуговування контактної мережі тролейбуса "Богдан", "ЮМЗ", "ЗІУ", ремонт та обслуговування кабельних ліній	монтажник санітарно-технічних систем і устаткування	1 218	монтаж систем водо-, тепло-, газопостачання, систем каналізації, попередньо телефонувати, співбесіда проводиться в п'ятницю	стропальник	1 500	стропіння технічної деревини
електромонтер охоронно-пожежної сигналізації	1 218	під'єднання датчиків сигналізації, прокладання кабелів	монтажнік шин	1 218	шиномонтаж грузових авто в с. Гірка Полонка	Технік-електрик	1 500	Робота з електромережами в транспортних засобах
завантажувач-вивантажувач сировини, палива та стінових виробів	1 500	Виготовлення цегли, завантаження вагонеток з цеглою в тунельну піч і вивантаження з печі за допомогою електрощовха, фізично здорові	начальник відділення зв'язку	1 930	матеріально-відповідальна особа, знання касового апарата, 0,5 одиниці заробітна плата 1930,00 грн.	тістороб	1 220	Приготування тіста згідно рецептури, заміс тіста для формування хлібобулочний виробів на тістоамішувальному апараті
знімач-укладальник у виробництві стінових та в'язучих матеріалів	1 300	зняття та вкладання металічних рамок на транспортер в відділенні формування цегли-сирцю	начальник господарського відділу	1 800	ведення господарської діяльності підприємства	токарь	1 400	забезпечення якісного ремонту закріпленого обладнання, встановлення причин поломки обладнання та вжиття заходів по їх попередженню і усуненню
інженер з проектно-кошторисної роботи	3 000	складання кошторисів, актів виконаних робіт по зовнішніх мережах водопроводу та каналізації, знання програми АВК	оператор поштового зв'язку	1 400	матеріально-відповідальна особа, знання касового апарата	тракторист	2 500	робота в лісі по заготівлі деревини, вміння робити на бульдозері, фізична витривалість, знання техніки. Робота в с.Озерце, Ківерцівський район, деревообробний цех.
інженер з ремонту	1 500	інженер з ремонту офісної техніки(заправка картриджів, лазерних принтерів, ремонт друкувальної техніки)	офіціант	1 220	виконувати обов'язки офіціанта в кафе "Верби"	фармацевт	2 000	робота безпосередньо з клієнтами (за першим столом), знання асортименту, обов'язковий досвід роботи
інженер-землепорядник	2 000	виконувати геодезичні зйомки, знання програми Autocad	офіціант	1 218	обов'язки офіціанта в кафе "Обрій", "Таллін".	формувальник залізобетонних виробів та конструкцій	1 300	Робота на будівництві, виготовлення блоків.
інженер-конструктор	1 350	знання спеціалізованих програм AutoCad, Lira, Monomax	офіціант	1 250	робота у піцерії "У Тата" по пр. Відродження, можливе стажування з подальшим працевлаштуванням	формувальник залізобетонних виробів та конструкцій	1 300	Робота на будівництві, виготовлення блоків.
касир торговельного залу	1 650	обслуговування клієнтів, знання касового апарату.	офіціант	1 218	Обслуговування клієнтів. Робота в с.Маяки бар "Агдаш".	фрезерувальник	1 550	токальні та фрезерувальні роботи
касир торговельного залу	1 225	Проводить розрахунок з покупцями за придбанні товари, вироби, послуги, проводить розрахунок готівкою або з використанням платіжних карток	охоронник	1 300	здійснення охорони промислових об'єктів та закладів громадського харчування	художник	4 600	Малювання акриловими фарбами на стінах
кондитер	1 560	вміння прикрашати бісквітні та інші кондитерські вироби	охоронник	1 300	охорона магазину "Наш Край" по пр.Волі,8, попередньо телефонувати про зустріч.	чистильник	1 300	прибирання тунельних сушил від сміття і бітої цегли
кондитер	1 218	контроль за дотриманням основних технологічних процесів та забезпечення дотримання рецептур та технології виготовлення продукції	охоронник	1 300	Охорона матеріальних цінностей	швачка	1 218	поопераційна робота, пошиття верхнього жіночого одягу; робота на універсальній автоматичній швейній машині "Текстіма"
Кондуктор громадського транспорту	1 480	продаж разових проїзних квитків у салонах автобусів або тролейбусів "Богдан", "ЮМЗ", "ЗІУ", медичне страхування	перукар (перукар - модельєр)	1 300	майстер перукар жіночого залу, вміння стригти, фарбувати. Робота в студії-краси "Едем"	шліфувальник-полірувальник виробів з каменю	1 250	шліфування каменю на шліфувальному станку(виробництво пам'ятників)
Листоноша (поштар)	1 500	матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання.	перукар (перукар - модельєр)	1 218	перукар жіночого та чоловічого залу; робота в салоні краси "Б'юті Хаус"			
ловець бездоглядних тварин	1 278	Здійснювати відловлювання бездоглядних тварин гуманними методами	підсобний робітник	610	підсобні роботи відповідно до специфіки даного підприємства. Бажання працювати.			
			підсобний робітник	1 218	прибирання насипів породи і глини в цеху формовки цегли-сирцю			

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

РОСІЯ ЗАБОРОНИЛА НАШІ ТОВАРИ ВІДДЯЧИМО ТИМ САМИМ!

БОЙКОТУЙ РОСІЙСЬКЕ!

Коди російських
товарів 460-469

Долучайся до бойкоту:
063-263-09-03, 098-953-44-05,
066-813-90-50, vidsich@gmail.com

Szanowny Jubilat Pan Aleksander Świca!

28 marca to szczególny Dzień w Twoim życiu - 50 urodziny.

Drogi Aleksandrze, od wszystkich członków Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. E. Felińskiej na Wołyniu, redakcji Monitora Wołyńskiego oraz Twoich Przyjaciół, przyjmij szczerze i gorące życzenia urodzinowe. Niech Bóg wyznacza Ci nadal taką ścieżkę i rolę w życiu, abyś mógł dawać ludziom tylko radość. Doceniamy Twoje wielkie zaangażowanie na rzecz krzewienia słowa i kultury polskiej i dziękujemy za to. Życzymy zdrowia i pomyślności, a każdy Twój następny dzień, niech będzie dniem wyjątkowym. Sto lat!

Po polsku, o Polsce i Polakach na całym świecie

- Informacje, komentarze, opinie
- Wydarzenia w kraju i zagranicą
- Biznes, ekonomia
- Nauka, kultura, historia
- Społeczeństwo, sport

Lwów - Radio Niezależność	UKF 106,7 MHz	18.30-19:30
Winnica - Radio TAKT	103,7 FM	22.00-23:00
Chmielnicki - WsimRadio	104,6 FM	23.00-00.00
Łuck - Radio Łuck	107,3 MHz	22.00-23.00

Z satelity Eutelsat 2 F 6 Hot Bird:

23.30 - 1.00; 2.00-3.00; 4.00-4.30; 5.30-6.30; 7.30-9.00; 17.00-18.00; 18.30-19.30

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

